

Bořetické LISTY

DUBEN 2023 • Číslo 1

Foto: M. Zemánková

Stanislav Petrásek –
Ohlédnutí za Živým Betlémem

Jiří Šafránek –
Jak jsem se do Bořetic dostal

Jiří Huslík –
Oceňovali jsme oddílové
sportovce

Fotogalerie

Tříkrálová sbírka v obci vynesla 87 481 korun, foto K. Otáhalová

Karneval ve školní družině

Fotogalerie

Předávání vysvědčení v první třídě

Etické dílny v 1. a 2. třídě

Beseda s myslivci

Počítačový kroužek ve školní družině

Tříkrálové povídání

Fotogalerie

Letos plesali také myslivci, foto myslivci

Zástupci obce byli gratulovat našim jubilatům, foto K. Otáhalová

Gratulovali jsme také naši nejstarší spoluobčance paní Podešťové, foto V. Nováková

Fotogalerie

Pan Petrásek se dožil krásných 90 let

Začíná se dělat nová ulice Záhumenice – Příhon

Fotogalerie

Předvánoční koncert Deo Gratias v Bořeticích, foto J. Michna

Minuta ticha za zesnulého kolegu hasiče ze Skalice u České Lípy, foto K. Otáhalová

Fotogalerie

Svůj ples měly i naše děti, foto K. Michnová

V plesové sezoně nemůže chybět krojový ples, foto K. Otáhalová

Ochrana životního prostředí je pro naši společnost prioritou

Elektrospotřebiče jsou součástí našeho každodenního života a jen těžko si jej bez nich dokážeme představit. Elektroodpad je tak v současné době jedním z nejrychleji rostoucích druhů odpadu. Pro zajištění sběru a recyklace již vysloužilých elektrozařízení si naše obec Bořetice vybrala ke spolupráci kolektivní systém ASEKOL. Elektroodpad obsahuje řadu zdraví škodlivých materiálů a díky zajištění správné recyklace vysloužilých elektrozařízení přispíváme k ochraně životního prostředí. Recyklace navíc umožňuje opětovné materiálové využití a patří mezi základní principy cirkulární ekonomiky. Míra opětovného materiálového využití je velmi vysoká a dle jednotlivých typů výrobků dosahuje až 95 %.

Jakým rozsahem naše obec přispěla k lepšímu životnímu prostředí, se dozvídáme z environmentálního vyúčtování zpracovaného společností ASEKOL. Díky zodpovědné recyklaci vznikají úspory spotřeby elektrické energie, primárních surovin, vody, oxyselování prostředí a produkci skleníkových plynů.

Certifikát environmentálního vyúčtování vyčísluje přínos naší obce k ochraně přírody v roce 2022. Vyplývá z něj, že díky množství námi

odevzdaných elektrozařízení jsme uspořili 35,58 MWh elektřiny, 3 249,16 litrů ropy, 346,94 m³ vody a 6,08 tun primárních surovin. Navíc jsme snížili emise skleníkových plynů CO₂ ekv. o 46,92 tun, a produkci SO₂ ekv. (který zapříčiňuje oxyselování prostředí) o 530,79 kg.

Každý kus vytříděného elektra se počítá, což dokazuje příklad 10 vytříděných notebooků, které uspoří 10 MWh elektřiny. Takové množství odpovídá 3leté spotřebě elektřiny rodiny žijící ve standardním bytu. Za 100 kg vytříděných elektrospotřebičů se ušetří takové množství ropy, které by stačilo na výrobu benzínu pro cestu z Prahy do Paříže. Děkujeme všem, kteří pečlivě třídí odpad a přispívají tak k ochraně životního prostředí.

*Environmentální vyúčtování je vypočítáváno pomocí studie životního cyklu výrobku (tzv. LCA – Life Cycle Assessment), která vypovídá o dopadech výroby a recyklace jednotlivých elektrozařízení na životní prostředí. Studie zohledňuje všech 6 skupin elektrospotřebičů, jejichž zpětný odběr kolektivní systém ASEKOL zajišťuje.

Obec Bořetice

Bořetice 39
691 08 Bořetice

V Praze dne 27.02.2023

Vážení partneři,

tímto bychom Vám rádi poděkovali za dlouhodobou spolupráci při sběru vysloužilých elektrozařízení a za Váš odpovědný přístup k životnímu prostředí. Niže si Vám dovoluujeme zaslat certifikát k environmentálnímu vyúčtování za rok 2022. Jedná se o přesný výpočet přínosu pro životní prostředí, který vznikl díky zpětnému odběru a recyklaci takového množství vysloužilých elektrospotřebičů, které odpovídá podílu elektrozařízení odevzdaných vaší obcí/firmou.

Díky Environmentálnímu vyúčtování se přesně dozvíte, kolik jste sběrem vysloužilých elektrospotřebičů uspořili elektrické energie, energetických surovin, primárních surovin a pitné vody. Vyššími jsme i Váš podíl na snížení acidifikačního potenciálu a emisí skleníkových plynů.

Základem Environmentálního vyúčtování je studie životního cyklu (tzv. LCA – Life Cycle Assessment), která vypovídá o dopadech výroby a recyklace jednotlivých elektrozařízení na životní prostředí. V potaz je bráno všech 6 skupin elektrospotřebičů jejichž zpětný odběr kolektivní systém ASEKOL zajišťuje.

Pro snadnou prezentaci pozitivních dopadů třídění a recyklace na životní prostředí, lze využít návrh článku pro místní média či interní využití, který taktéž přikládáme. Text a ilustrační schémata v elektronické podobě naleznete také na webových stránkách společnosti ASEKOL – www.asekol.cz v sekci stažení.

Věříme, že Vás zaslané výsledky potěší a zároveň budou mít pozitivní motivační charakter v oblasti třídění elektroodpadu i do budoucna.

Za společnost ASEKOL a.s. s pozdravem a úctou

Mgr. Jan Vrba
jednatel

Úvodník

Vážení spoluobčané, čtenáři Bořetických listů, rok se s rokem sešel. Skončil rok starý a začal vládnout rok nový – rok 2023. Hned na začátku roku jsme volili novou hlavu českého státu. Připomněli jsme si rok od začátku válečného konfliktu na Ukrajině a příliv migrantů. V obci proběhly plesy pod taktovkou mysliveckého sdružení, krojova-

né chasy a poslední pod záštitou Svobodné spolkové republiky Kraví hora a místních vinařů. Na Vrbici se konal ples farnosti. Děti se vyřádily na tradičním maškarním plese, který připravil fotbalový klub.

Končí nám zima, o slovo se začíná hlásit jaro. Dny se nám prodlužují, noci zkracují. Slunce začíná hřát. S tím začínají i práce na polnostech, ve vinohradech a také se opět plně rozjedou práce spojené se zahájením zkušebního provozu ČOV. Stále pracujeme na vyřizování stavebních povolení na připojení jednotlivých objektů. Je potřeba, aby se v co nejkratší době připojilo na kanalizaci co nejvíce domácností, aby mohl být zkušební provoz úspěšně vyhodnocen. Letošní zima umožnila vzhledem k počasí výstavbu přípojek a několik desítek domů je již napojeno. Věříme, že se začátkem jara jejich počet poroste. Nezapomeňte, prosím, ohlásit připojení a zdokumentovat/nafotit/ provedení. Finančně není stavba bohužel ještě uzavřena. Očekáváme ještě dotaci ze SFŽP. Jakmile to bude možné, zveřejníme celkové náklady.

Proběhlo výběrové řízení na zhotovitele zasíťování pozemků v lokalitě Záhumenice – Příhon. Vítězem výběrového řízení se stala firma TD – LKW s.r.o., Mrštíkova 13/15. 693 01 Hustopeče. Seznam zájemců o parcely se značně změnil a je to celkem pochopitelné vzhledem k současné ekonomické situaci. Záměrem obce bylo umožnit místním obyvatelům postavit si své domy v Bořeticích a udržet si tak v obci mladé rodiny. Stále řešíme podmínky smluv, které by byly přijatelné pro všechny zúčastněné.

Na nově otevřené třídě mateřské školy byly nainstalovány nové žaluzie. Rád bych touto cestou poděkoval firmě Lomax a jejímu majiteli panu Luboši Dufkovi za vstřícný přístup při vypracování výhodné cenové nabídky, která umožnila montáž realizovat.

Probíhá i jednání na vybudování přechodu pro chodce na komunikaci ke Kobylí směrem na lokalitu Panské. Bylo požádáno o vypracování projektové dokumentace. V této lokalitě vyrostla řada nových domů. Bohužel ne všichni jsou nahlášeni na obci jako noví „bořečáci“ a z toho vyplývají pro obec problémy např. s úhradou za odpady.

Končí postní období a oslavíme Velikonoce. Někteří z nás se chystají na výlety, vinaři jistě vyrazí na tradiční košť vín, děti na pondělní „šlahačku“. Hospodyňky napečou velikonoční nádivku nebo něco sladkého na zub. Křesťané oslaví zmrtvýchvstání Ježíše Krista. Přeji vám příjemně prožité dny a v nadcházejících měsících se snad budeme potkávat na akcích, které se pro vás připravují.

František Petrásek, starosta

Společenská kronika naší obce

Vítejte mezi námi

leden
Michal Kopecký

Jubilanti:

70 let
leden
Anna Straková
únor
Josef Juras
březen
Václav Mazůrek

duben

Kvetoslava Jurasová
Petr Zemánek
Libuše Buchtová

75 let

leden
Václav Lubal
únor
Václav Kornuta
březen
Miroslav Fišar

Milada Dufková

duben
Alena Dufková

80 let

leden
Josef Padalík
únor
Vlasta Hřibová
duben
Tomáš Šťavík

85 let

duben
Antonín Chrástek

95 let

leden
Maria Podešťová

**VŠEM SRDEČNĚ
GRATULUJEME
A PŘEJEME HODNĚ
ZDRAVÍ.**

Z našeho středu navždy odešli:

únor
Marie Bařinová
František Kadlec
Jiřina Grégrová

březen
Jan Petrásek

Odebíráte náš YouTube kanál?

YouTube kanál Bořetický zpravodaj má nové videoreportáže: <https://www.boretice.cz/videozaznamy>.

Zpráva o činnosti obecní knihovny

Tak co je nového v naší knihovně?

Do konce měsíce května si můžete půjčovat knihy z VF Břeclav a interaktivní knihy pro děti Albi s tužkou. Tyto pak pojedu vrátit a vezmu opět nějaké pěkné knihy.

Seznam jsem zveřejnila na nových facebookových stránkách knihovny pod názvem **Obecní knihovna Bořetice**, které jsme založily společně s mojí dcerou Anetou. Můžete je zhlédnout, mrknout co se v knihovně děje.

Průběžně doplňuji informace, jak na tyto stránky, tak na webové stránky obecní knihovny www.knihovnaboretice.webk.cz.

Každou středu pleteme ponožky na dvou jehlicích. Informace o kurzu naleznete na úřední desce obecního úřadu a na stránkách knihovny. Může se zapojit každý, kdo umí plést hladce, obratce.

Pokud letos vyjdou dotace, chystáme částečnou renovaci knihovny.

Březen je jako každý rok měsíc knihy, proto bude amnestie čtenářů, kteří mají delší dobu půjčeny knihy. Chystám besedy pro mateřskou školku a základní školu.

V dubnu před Velikonocemi se budou v knihovně vyrábět okrasná vajíčka pod vedením paní Lenky Bukovské. Své nápady, návrhy nebo připomínky mi můžete psát do zprávy na facebooku.

Budu se na Vás všechny těšit, když do naší knihovny zavítáte.

Krásné Velikonoce přeje vaše knihovnice Lenka Grůzová

Mockrát děkujeme všem, kteří přispěli na vydávání Bořetických listů

Manželé Ivanka a Alois Horňákoví, Bořetice	za 500 Kč
Paní Marie Škubicová, Velké Bílovice	za 200 Kč
Paní Marie Ostřížková, Bořetice	za 300 Kč
Paní Emílie Drápalová, Křenovice	za 500 Kč
Paní Anežka Nesnídalová, Znojmo	za 500 Kč
Paní Ludmila Macháčová, Bořetice	za 500 Kč
Pan Jiří Šafránek, Hustopeče	za 200 Kč
Paní Jožina Hublíková, Šternberk	za 200 Kč
Paní Marie Kulatá, Šternberk	za 200 Kč
Paní Jaroslava Slámová, Bořetice	za 200 Kč
Paní Mária Sadílková, Bořetice	za 300 Kč
Paní Marie Beránková, Velatice	za 1 000 Kč
Paní Veronika Šustrová, Žďár nad Sázavou	za 500 Kč
Manželé Ludmila a Jaroslav Novákoví, Bořetice	za 500 Kč
Manželé Radka a Jaroslav Novákoví, Brno	za 500 Kč
Paní Ludmila Buchtová, Bořetice	za 200 Kč
Pan Václav Bařina, USA	za 2 000 Kč

Všem ještě jednou mockrát děkujeme.

Dávné jaro

Oldřich Damborský

Zasvitlo slunce nad obzorem
kuřátka se hrnou dvorem,
husy kejhají a drtí šedé bláto
kůň potrásá ohlávku zlatou.

Jaro se žene úvalem i vsí
mraky letí oblohou, zatoulaní psi.
V zahradě kvetou narcisy
a já tu vzpomínám na kdysi.

Králíci si lebedí v králíkárně
kačeny se čvachtají jako na plovárně,
svět je malý jako kulička v důlku
ještě nepotřebuji francouzskou hůlku...

Každoroční poplatky: popelnice, pes, voda ve sklepech, hrobové místo, pobyt a nově stočné. Máte zapláceno?

Vážení občané,

každý rok vybírá naše obec poplatky za popelnice, za psa, za vodu ve sklepech, poplatek z pobytu, pacht z pozemků. Nově stočné – první platby jsou v měsíci dubnu.

Tak jak platíme každoročně vyúčtování elektrické energie, plynu, vody, tak je třeba nezapomínat na placení poplatků obci. Tím teď trošku možná, nezlobte se, naštvu vás – občany Bořetic.

Všichni víme, že se platit má, co máme každý platit, to také víme. Tak naprosto nechápu, že někteří z občanů, živnostníků, podnikatelů neplatí poplatky. A ještě když je obec upomene, tak se bouří, že nechápu, proč mají platit anebo hrají mrtvého brouka, já nic, já muzikant.

Uvědomte si, kolik v dnešní době stojí dopis, když pošleme upomínku. Proč zatěžovat obec dalšími zbytečnými výdaji navíc. Ano, můžeme poslat i e-mail, ale jen těm, co podnikají, protože zpravidla na obci nemáme e-mailové adresy občanů.

Dále jsou tu občané, kteří mají trvalý pobyt v naší obci a bydlí například ve Velkých Pavlovicích na bytě. Ano, i ti musí zaplatit poplatek za popelnici, protože mají v naší obci trvalý pobyt.

Příklad: náš kluk bydlí již 3 roky ve Velkých Pavlovicích, tak proč má platit v Bořeticích?

Víte proč, protože na městě Velké Pavlovice není v žádném záznamu uvedeno, že Váš kluk platí v Pavlovicích. A víte proč? Protože má trvalý pobyt v naší obci. Ale náš syn platí v Pavlovicích, má to v nájmu. Skutečně? Nemá, protože majitel bytu zaplatí městu pouze za sebe a také za svoji nemovitost, ale nikoliv jmenovitě Vašeho syna. Každá obec/město má svoje vyhlášky a ty musí být dodržovány na daném území obce/města, které tyto vyhlášky vydala.

A víte, co se stane, když nezaplatíte? Napíšeme na OSSZ a VZP, kde dotyčná osoba pracuje, toto obec nic nestojí, pošleme to datovkou. OSSZ a VZP odepíší, kde je daný člověk zaměstnán, nebo je v evidenci nebo je důchodce. A v tom nejlepším pro nás, když je pochopitelně zaměstnán, sedneme a napíšeme exekuční výměr a zašleme to dotyčnému do zaměstnání a pošleme datovkou. Co je pro vás lepší? Mít ostudu v zaměstnání nebo jednou za rok zaplatit?

Peníze, které obec vybere, používá na chod obce. Vždyť se ohlédněte, co obec za ty roky vybuodovala, zvelebila. A jede pořád dál. Ano, víme, že se vše zdražuje, ale vždy je možnost si na úřadě domluvit například platbu popelnice na splátky. V měsíci únoru zaplatím jednoho člena, v dalším měsíci druhého, třetí měsíc zaplatím vodu, atd.

Uvádím příklad: mám živnost na ubytovací služby, platím daně, platím elektrinu, plyn, vodu, tak platím obci poplatek z pobytu. Mám smlouvu na svoz popelnice na podnikatele – vyřizuje: Hantály a.s. Velké Pavlovice – toto je povinnost podnikatel/živnostníka.

Hantály nám v obci sváží popelnice, zajišťují svoz odpadu, ale **pouze domovního**, ne podnikatelského.

A ne, že vozím každou sobotu na sběrný dvůr 10 pytlů a tvrdím, že je to domácí odpad. Nebo například jeden podnikatel jel směrem po ulici Pode Dvorem a tam položil k popelnici pytel a tam položil pytle s plasty, však Hantály to při svozu vezmou, ne? Ano i toto se stává v naší obci.

Na webu naší obce www.boretice.cz jsou zveřejněny všechny vyhlášky. Co se platí, kolik a kdy, stačí jen nahlédnout. Anebo přijít osobně, rádi všechny otázky zodpovíme.

Za rok 2022 byl poplatek z pobytu 15,- Kč za každé obsazené lůžko, den nástupu se nepočítá. Příklad mám 4 lůžka, přijedou na

víkend 4 osoby a všichni jsou plnoletí. Platba za sobotu a neděli je celkem 120 Kč. 1 osoba 30 Kč (sobota, neděle) za jeden víkend. Tudíž nemůžete obci odvést, když máte ubytovací služby na 4 lůžka, poplatek za celý rok 675 Kč. Protože to byste museli obsadit asi cca 5,5 víkendu, to je měsíc, ani ne měsíc a půl ubytování za celý rok. A ty vaše ubytovací služby by byly velmi prodělečné. Takové perličky tu opravdu máme.

Nechtějte po nás důkladnou kontrolu. Nebo typu „nevím, kolik jsem měl ubytovaných, nikam si to nepišu“. Nechtejte po nás sledovat, kolik lidí k vám přijede. Víte, oni vaši sousedi si to velmi dobře pamatují a ví.

Voda ve sklepech to stejné, mám sklep, mám vodoměr – každý rok platba. A ještě pořád se najdou majitelé sklepa, kteří neplatí. Ano neplatí již několik let. Přitom chodí téměř každodenně do sklepa a přitom zapláceno nemají.

Doufám, že Vás tímto nepohoršuji. Ale je to bohužel pravda, také se mě někdy něco nepodaří hned zaplatit, dojde upomínka a hned to řeším. Je to vždy o dohodě. O tom, jak se k tomu postavíme. Ale stavět se k tomu tak, že nezaplatím a čekám, co se stane. Však oni na mě zapomenou. **Ne zapomenou.**

Nezapomínáme ani na ty, co mají ubytování, a opět uvádím, že jste na vesnici, tady se ví všechno. Nemusíte mít živnost a přesto ubytováváte? Neodvádíte obci poplatky z pobytu, nepřihlásil jste se na obci k této živnosti? A přesto si dáte svoje ubytování na Booking nebo Airbnb, megaubytko, e-chalupy, penziony.cz? Na zastupitelstvu padlo i to, ať napíšeme na živnostenský úřad a ať nám napíše seznam všech, kdo mají živnost na ubytovací služby. A ať všem napíšeme, ať přijdou zaplatit. Ano, již jsme vše konzultovali s Živnostenským úřadem v Hustopečích.

Z mého pohledu je to vše o lidech. Podnikám – mám povinnosti. Je to na každém z nás. Nikdo z nás není perfektní ani dokonalý. Jak jsem psala, také zapomínám. Ale proč, když mě obec upozorní, tak se ještě dohaduji o tom, proč mám zaplatit.

Vlastníte v obci Bořetice nemovitost, tak se podívejte na www.boretice.cz v levém sloupci klikněte na Obecní úřad a další klik na Obecní vyhlášky a pravidla, kde je například vyhláška Obecně závazná vyhláška č. 2/2021, Obce Bořetice, O místním poplatku za obecní systém odpadového hospodářství, kde je mimo jiné v čl. 2 Poplatník uvedeno:

1) Poplatníkem poplatku je:

- Fyzická osoba přihlášená v obci (k trvalému pobytu) nebo
- Vlastník nemovitě věci zahrnující byt, rodinný dům nebo stavbu pro rodinnou rekreaci, ve které není přihlášená žádná fyzická osoba a která je umístěna na území obce.

Nezlobte se, vážení majitelé domů, pokud tuto vyhlášku nechápete, tak si ji prosím nechte od někoho vysvětlit. Děkuje.

Přitom je to tak jednoduché, napíši na obec obec@boretice.cz a zeptám se, co dlužím, a my mu rádi odpovíme, nebo zavolejte 519 430 103. Začali jsme posílat dopisy, odešlo již 32 upomínek, 7 e-mailů. A pokračujeme. Bereme to opravdu důkladně, našli jsme i takové podnikatele, co neplatili od roku 2016.

Informace z jednání zastupitelstva obce Bořetice

Zastupitelstvo obce Bořetice na svém III. mimořádném veřejném zasedání konaném dne 29. 11. 2022:

- **schválilo** Dodatek č. 9 ke Smlouvě o dílo na realizaci kanalizace a ČOV v obci Bořetice. Celková cena díla kanalizace a ČOV dle Dodatku č. 9 ke Smlouvě o dílo je 182 966 280,93 Kč bez DPH,

Zastupitelstvo obce Bořetice na svém IV. veřejném zasedání konaném dne 14. 12. 2022:

- **vzalo na vědomí** zprávy finančního výboru zastupitelstva obce o kontrole v ZŠ a MŠ Bořetice a o kontrole poskytnutých dotací,
- **schválilo** Obecně závaznou vyhlášku obce o regulaci používání zábavní pyrotechniky,
- **schválilo** schodkový rozpočet obce Bořetice na rok 2023, celkem v příjmové části rozpočtu 62 180 800 Kč, celkem ve výdajové části rozpočtu 64 475 800 Kč, financování 2 295 000 Kč,
- **vzalo na vědomí** kalendář kulturních akcí obce Bořetice na rok 2023,
- **o cenu stočného** za 1 osobu pro rok 2023 ve výši 51,60 Kč bez DPH/m³, od 1. 1. 2023. Množství odpadní vody na osobu a rok dle vyhlášky Ministerstva zemědělství č. 428/2001 Sb., v aktuálním znění.
- **rozhodlo** o pořízení Změny č. 3 Územního plánu Bořetice odborem územního plánování Městského úřadu Hustopeče zkráceným postupem dle § 55a stavebního zákona,
- **schválilo** žádost obce o pořizování Změny č. 3 ÚP Bořetice OÚP MěÚ Hustopeče zkráceným postupem,
- **schválilo** zhotovitele akce Bořetice infrastruktura, Záhumenice – Příhon, firmu TD LKW s.r.o., Mrštíkova 13/15, 693 01 Hustopeče za nabídkovou cenu 15.283.303 Kč včetně DPH,
- **schválilo** prodejní cenu pozemků pro výstavbu rodinných domů v lokalitě Záhumenice – Příhon ve výši 2.400 Kč/m² vč. DPH,
- **schválilo** zveřejnění záměru prodeje pozemků v lokalitě Záhumenice – Příhon.

Zastupitelstvo obce Bořetice na svém V. veřejném zasedání konaném dne 22. 2. 2023:

- **schválilo** Obecně závaznou vyhlášku obce Bořetice o stanovení obecního systému odpadového hospodářství,
- **schválilo** Obecně závaznou vyhlášku obce Bořetice o místním poplatku z pobytu, zvýšení poplatku z 15 na 20 Kč, zvýšení frekvence odvádění poplatků z 1x ročně na 2x ročně (za 1. pololetí do 31. 7., za 2. pololetí do 31. 1. následujícího roku),
- **schválilo** nový Jednací řád Zastupitelstva Obce Bořetice, důvodem bylo, že některá ustanovení původního jednacího řádu z prosince 2014 byla dle názoru Ministerstva vnitra v rozporu se zákonem,
- **schválilo** jako dodavatele stavby „Bořetice – Díly ve žlebech, prodloužení vodovodu“ firmu Stavoč, spol. s r. o. za cenu 465.772,07 Kč bez DPH,
- **vzalo na vědomí** informace k průběhu soudního sporu se společností Roman Arbeiter, stavební huť s.r.o., Tasovice. V současné době obec uspěla s dovoláním u nejvyššího soudu, který celý případ vrátil k prvoinstančnímu soudu,
- **neschválilo** pořízení digitální úřední desky od společnosti DigiDay v ceně 177 500 Kč bez DPH,
- **schválilo** zvýšení měsíční odměny členům rady obce Bořetice na 5 000 Kč, odměna uvolněného starosty se navyšuje ze zákona, odměny ostatních neuvolněných funkcionářů (místostarosta, zastupitelé, předsedové a členové výborů a komisí) zůstávají v dosavadní výši,
- **schválilo** TJ Sokol Bořetice, oddíl kopané, navyšování již poskytnuté dotace pro rok 2023 ve výši 250.000 Kč o 100.000 Kč, tj. celková výše dotace pro TJ Sokol Bořetice je pro rok 2023 ve výši 350.000,- Kč, a to za podmínky, že se bude starat o tréninkové hřiště tak, aby bylo přístupné a mohlo sloužit veřejnosti.

Upozornění: jedná se o upravený výňatek (s komentáři) z přijatých usnesení. Plnou verzi usnesení je možné nalézt na webu www.uzob.cz

Jiří Michna, mistostarosta

Vycházka mezi poli Oldřich Damborský

Na hlíně suchého holomrazu
hledají vrabci obilná zrníčka,
vím, i Zima má svou krásu
třebaže ji doprovází meluzíny písnička.

Vinice se choulí ve větru obnažená
na podzim se hrozny rozdala,
polní cesta se vine mlhou do ztracena
a slunce ztratilo žlutý klobouk tralalák.

Jdeme vedle sebe, pár chromých koní,
co znají důvěru i trablů otěže,
i po těch letech mi tvá pleť sladce voní
a s Měsícem plujeme na stříbrné galéře.

www.boretice.cz
kontakt na správce webu: webboretice@seznam.cz

Statistika pohybu obyvatelstva v obci Bořetice v roce 2022

Počet občanů k 1. 1. 2022:
celkem 1 297.

Přivítali jsme tyto spoluobčany

Eliška Němečková
Denis Gočál
Šimon Kacer
Anastazie Grégrová
Tadeáš Újezdský
Vilém Vomáčka

Marie Křivánková
Jan Novák
Viktorie Fridrichová

Celkem byly uzavřeny 4 sňatky.

Rozloučili jsme se s těmito občany

Josef Šimeček
František Pazderka

Cyrril Lebeda
Zdeněk Jambor
Milada Duhanská
Marie Vojtěšková
Zdeňka Valová
František Šafránek
Františka Matulíková
Josef Bárta
František Ručný
Jaroslava Zdrůbecká

Josef Parolek
Anežka Jurasová

Během roku 2022 se z naší obce odstěhovalo 21 občanů, přistěhovalo se 24 občanů.

K 31. 12. 2022 je v obci Bořetice celkem 1 295 občanů.

Malá zpověď

Oldřich Damborský

Říkají: Proč stále píšeš o lásce,
vinohradech a jiskřivém vínu?
Vždyť žena stálá vždy nezdá se
a z vína dostaneš jen kocovinu.

Já odpovídám: Znáte snad lepší věc
než něhu a perlivé víno proti splínu?
A vnohřady, jímž nevidíte na konec
přesto v potu je máte za svou domovinu.

A cimbálovou paličku paprsků slunce,
jež neúprosně bije na vaše ohnutá záda
a vy vydáváte sílu podobnou strunce,
která se rozezná jako marš proménáda...

Jarní otázka

Oldřich Damborský

Starý dub holými větvemi chřestí
osení vyplazuje zelené jazyky,
kukačka naše budoucí roky věští
naše závratě, pády i zlovyky.

Sedím nedaleko altánku
zlatý pes odpočívá mi u nohou,
jaro otevírá nebeskou čítanku
a bílé stránky oblak letí oblohou.

Co napsat na ně prstem zkřehlým,
aby se dobrý osud naplnil?
Aby se přátelé slovem nesekli
a láska našla na svou vodu mlýn.

Koloběh

Oldřich Damborský

Stará bouda na vrcholu vnohřadu
s popraskanými rty prken,
s vyhaslýma očima rozbitých oken
se jen smutně dívá do rovin.
A mladý koloušek vnohřad pod ní
si ševelí o zásnubách
z dálky přicházející Vesnou
až se mu zelenají očka
révů.

Ring volný

Oldřich Damborský

Hroudy polí rozdrtil mráz svou pěstí
a bílý ručník sněhu příměří se ztratil,
když jaro vstoupilo do ringu,
zvon gongu vábení si mezi provazy osení
cestu klestil
a rozhodčí čas vyzdvihl vítěznou ruku
boje jara se zimou,
houževnatou sněženku...

SAMI SOBĚ

VÁNOČNÍ PŘÍBĚH č. 1 aneb Ohlédnutí za Živým Betlémem 2022

Na svatého Štěpána se od nepaměti vyráží na koledu a za zábavou. Tak tomu bylo i o letošních Vánocích. Tentokrát ale byla nabídka na to, kam vyrazit, ještě pestřejší. Podařilo se nám dát dohromady společenství lidiček, kteří secvičili a na Štěpána předvedli živý betlém, který připomněl ctěnému publiku vánoční příběh. Pravda, trochu jsme ho upravili, doplnili o nové, v Bibli neuváděné figury jako např. strýc Matalík. To už patří k věci, když se do díla vloží staří matadoři z Drcla loktům o kredenc.

Na samém počátku projektu byl otec Tomáš. Tento neúnavný rozséváč dobrých myšlenek mě po dvou neúspěšných pokusech, napotřetí naverboval do akce ŽIVÝ BETLÉM. Toto se odehrálo v létě u barového pultu v kulturáku a bylo to na svatbě Klárky Otáhalové (Vyhňákové). Už se nebylo na co vymlouvat. Už nebyl ani covid jako záminka, proč to nejde. Tak jsme si pláclí, a tím se nastartoval půlrok horečnatých příprav. Já jsem se vrhl na scénář a texty písní. Možná jste o vinobraní zaznamenali blázna, co jede na kole z Kravihor, na mobilu má karaoke verzi anglického originálu a kvedlá hlavou do rytmu. To jsem byl já, a takto se z LET IT BE narodilo NARODÍ. Ani ostatní samozřejmě nezaháleli. Do společného díla se zapojila spousta dobrovolníků, a to nejen ochotných herců, kteří zkoušeli v mra-

živém počasí. Kačka Michnová s Klárkou Otáhalovou se postaraly o kompletní propagaci, grafiku a tisky tiskovin, Maruška Zemánková fantasticky ztvárnila Bolka Polívku a ostatní malůvky, krásné masky hlavních zvířátek ještě na Štědrý den došivala Lenka Buchtová, Kravihorci v zastoupení Marka Herůfka zajistili svažené občerstvení, Pája Kuchyňka vymyslel a realizoval hudební doprovod z mobilu, Deo Gratias nacvičilo chorály, myslivci zhotovili a zapůjčili jesličky (velké díky panu Milanu Húdekovi a Radimu Šebestovi), Maruška Grégrová s Kačkou Sadílkovou namalovaly dětem nové tvářičky a ty pak přivítaly Ježíška, kterého si zahrála další Maruška Křivánková – mimochodem zvládnout hlavní roli bez jediného náznaku nervozity v prvním roce života, byl husarský kousek. I Maruška katechetka přijala angažmá valašské babičky a splnila si tak dávný sen, a to zahrát si s Drcla loktům.

Měl bych tady poděkovat všem účastníkům – všichni si zaslouží velký dík. Kdybych tu měl vyjmenovat všechny, potřeboval bych zvláštní přílohu, a tak vyzvednu zvláštním poděkováním alespoň všechny děti, které rodiče krásně nastrojili, za to, jak byly krásně bezprostřední.

DĚTSKÉ ROLE

JEŽÍŠEK Maruška Křivánková

OSLÍK Toník Michna

VOLEK Vašík Michna
Tereza Vyhňáková

HLAVNÍ OVEČKA Anička Sebestová

OVEČKY Anička a Barborka Křivánkové
Karolínka Grúzová
Laurínka Kuchyňková
Marianka Michnová
Tereza a Anetka Lacinovy

OSLÍK Miša Bureš

ANDĚLČI Nikolka Secká
Klaudínka Kuchyňková
Berenička Valová
Viktorka Neubergerová

PASÁČCI Stelínka Grúzová
Adelka Folerová
Šíma Herúfek
Kubík Herúfek
Samuel Lengál
Daniel Neuberger

VÁNOČNÍ PŘÍBĚH
OSOBY A OBSAZENÍ

DNES VÁM ZPÍVAJÍ A HRAJÍ

ANĚL PÁNĚ Katka Folerová

PANNA MARIA Mirka Herúfková

SV. JOSEF František Mrázek

HERODES David Smetana

STAROSTA František Režný

PASTÝŘ TOMÁŠ Otec Tomáš

BENJAMIN Mojmir Ošťádal

STRÝC MATALÍK Jiří Michna

HLAVNÍ VALÁŠEK Kristýna Babažková

VALAŠSKÁ BABIČKA Maruška Kuchyňková

SV. MIKULÁŠ Staňa Petrások

Nenašli jste se?
Dopíše se:

Na sv. Štěpána pak vypukla premiéra. Potěšila nás vysoká účast diváků a hlavně, kolik se přišlo podívat dětí. Všechny děti se přítom do představení zapojily, některé jako herci, zbytek, když příběhly přivítat Ježíška. Jak se to povedlo, posoudíte nejlíp sami. Snad nebude nazváno troufalostí, když řeknu, že náš záměr se vydařil. Chtěli jsme vylákat lidi ven, aby se trochu provětrali po vánočním hodování. Chtěli jsme říci, že našim Ježíškem není superkomerční leták hypermarketů, že k našim Vánocům nepatří Santa Klaus s obrovskou cisternou Coca Coly ani nějaký děd Moroz, kterého by nám chtěl vnutit ten zločinný blbeček z Kremle. Můj optimismus vychází z přesvědčení, že se podařilo vytvořit společenství, které si připomnělo, že v Betlémě se narodil ten, který nám dal lásku jako základní přikázání.

Samozřejmě, že ne všechno bylo stoprocentně perfektní. I na úspěšném představení se vždy najde něco chybiček, a to je i náš případ. Podstatné bude, že se z těchto chybiček poučíme a příště to napravíme. Takže dnes už víme, že Čmuk – David Smetana je už dávno naturalizovaný Bořečák a tedy potřebuje větší čepicu. Protože

nám zůstalo asi osm litrů svařáku, slibujeme, že ho budeme více nabízet. Stále v našich končinách platí to s tím kmocháčkem – Jak strýc došel ze svatby hladový, protože ho málo ponúkali – ono „Kmo-cháčku, vzali si!“ řekli jenom šestkrát a posedmé už ne.

Teď trochu nahlédnutí do budoucnosti. Nazkoušet divadlo v předvánočním čase je totiž velmi složité. Zvlášť máte-li v ansámblu takové renesanční osobnosti jako Čmuk, Mojsa Petrovna nebo Toniček Michnuj, kteří těžko nalézají ve svých diářích volná okénka. Proto vánoční příběh dvojku budeme koncipovat jako vyprávění proložené písničkami a hranými scénami. Průvodcem děje a jakýmsi dirigentem bude babička. Ta divákům/dětem vždy vysvětlí děj, a pak předáním mikrofonu tomu správnému pokračovateli zajistí, aby divadlo mělo patřičný spád. Zároveň bude babička působit i jako nenápadná nápověda. Nápověda nám letos chyběla, neboť jí nebylo za co schovat. Protože ale babička už je chábrus na nohy, tak na to poletování s mikrofonem si najmeme andílka, kterému se kdoví proč říká Popleta. Tím se nám do divadla opět dostane trochu chaosu, ale to nevádí. Hlavně, že bude veselo.

Více už prozrazovat nebudu, ať je taky nějaké překvapení. Jenom slíbím více písniček a k tomu rovnou vyhledám, že hledáme další posily do souboru. Casting na Ježíška jsem vyhlásil hned po představení, tady je, pevně věřím, vše na dobré cestě. Teď tedy rozšiřuji výzvu: Chceš posílit náš soubor a potěšit tím naše společenství? Neváhej a připoj se k nám. Máš-li svoji oblíbenou písničku, řekni nám to. Vygooglujeme karaoke verzi, já to během vinobraní otextuji a určitě se v živém Betlémě najde postava, na kterou to bude pasovat. Když ne, vymyslíme figuru novou. V Drcla loktém je možné všechno.

V souvislosti s Vánočním příběhem se vynořují zvědavé dotazy o budoucnosti divadelního spolku Drcla loktém o kredenc. Na to je jednoduchá odpověď. Právě Vánoční příběh je budoucností drclonů. První ročník bereme jako zahřívací kolo, od kterého se bude odvíjet další pokračování. Budeme se snažit, aby každý další ročník byl vylepšením předchozího. V zásadních věcech bude kostra příběhu neměnná, s tím ostatním si pohrajeme tak, aby se Vám to líbilo.

Pokračovat budeme tak dlouho, dokud na nás budete chodit Vy, vážení a milí naši diváci. V prvním ročníku jste byli perfektní, na Vaší straně jsme žádnou sebemenší chybičku nenašli – oněch nedopitých osm litrů svařáku nakonec nebyl zase takový problém. Díky za to, že jste přišli, vytvořili krásné společenství a všechny děti i ostatní účinkující odměnili potleskem, který je nejlepší odměnou každého divadla.

Staňa Petrások

Rozkvetlé Bořetice?

Všichni dobře víme, že údržba obce a hlavně zeleně v obci je nikdy nekončící proces. To aby obec hezky vypadala, vyžaduje, aby se jak občané, tak zaměstnanci obce zapojili a jednou vytvořené věci udržovali. Nemuseli bychom tak vynášet do nebe počín komise pro životní prostředí obce, která zpracovala podklady a nakonec získala grant na znovuvysazení ostrůvků na komunikaci a záhonku u kulturního domu. Vždyť ostrůvky byly v době, kdy se rekonstrukce státní silnice koladovala osazené trvalkami a pokud by se záhonky řádně udržovaly, nemuselo to dopadnout tak, jak to dnes vypadá. Stejně je tomu i se záhonem u kulturního domu. Ten byl odborně vysazen za úřadování starosty Václava Petráska, a to, že dnes vypadá tak, jak vypadá, je výsledek práce obce a jejich pracovníků. Kolem celého průjezdu obcí z Velkých Pavlovic do Kobyli byly vysázené zelené pruhy, které zase vzaly za své při budování kanalizace. I to se občas stává, že pěkné věci musí ustoupit budování. Za starosty Václava Surmana byly osázené závěsné květináče na sloupech veřejného osvětlení na průjezdu obcí. Nevím, jestli květináče ještě existují, ale rozhodně to bylo moc pěkné. Například ve Velkých Bílovicích udělali stejnou věc až po nás a protože květináče udržují, mají střed obce pěkný a v létě je radost městem projíždět. Stejně povznášející bylo pár let pro automobilisty projíždět naší obcí od Pavlovic do Kobyli.

Další úžasný počín pro negaci zeleně je to, že aby návštěvníci kulturního domu mohli svými vozy přistát až těsně u příslušných

dveří, bylo odstranění květináčů, které jednak pěkně kvetly a jednak zamezovaly parkování automobilů na sóle. Tyto květináče skončily na jedné kupě kdesi u „Sadílkového“ a nevím, jestli se na své místo ještě někdy vrátí. Přimlouvala bych se za to. Přestože i ty květináče potřebují kontinuální údržbu, aby dlouho vydržely. Možná se ale rozpadnou než obec získá nějaký grant na to, aby je obec mohla znovu oprášit a vysadit.

Příště budu možná pokračovat pohledem na údržbu alejí kolem cest, které byly vysázené v předchozích letech.

Takže všechno už tu bylo, jenom je potřeba nenechat zchátrat a odejít pěkné myšlenky našich předchůdců a starat se o jejich údržbu a rozkvet, a to i bez nějakých grantů a hlavně bez ohledu na to, za které uskupení ten který starosta kandidoval. A když už na to máme komisi, tak jí přeju hodně sil a entuziasmu, aby to, co dělá obec hezkou, udržovali a aby se zasadili o to, aby to také vydrželo. Prostředků, ať finančních nebo hmotných, je na to potřeba ve srovnání s jinými investicemi nepoměrně méně než nás stála naše nejnákladnější kce předchozích let, ze které se budeme ještě nějaký ten rok vzpamatovávat.

Tak ať je to alespoň kvetoucí a barevné, to vzpamatovávaní.

Krásné jaro.

Jana Zemánková

Prosebná procesí

Při pohledu na kapličky, Boží muky, křížky a obrázky v polích u cest, jen málokoho napadne, že tyto dnes často zanikající drobné sakrální památky bývaly kdysi živou součástí venkovského života, zvyků a tradic.

Na konci dubna věnoval rolnický lid velkou pozornost úrodě na polích. Konal prosebná procesí, při nichž modlitbou a zpěvem prosil o hojnou úrodu a její ochranu před živelnými pohromami. Tato procesí navázala zřejmě na starší pohanské obřady. Dala obchůzkám polí nový, křesťanský obsah a využila při nich křesťanských symbolů – kříže a korouhví. Již ve starověkém Římě nosili při těchto obřadech obrazy bohů po polích a prosili o úrodu. Nová církev bojovala proti pohanskému pojetí těchto obchůzek. Vydávala různé zákazy, z kterých bylo možno vyčíst, jaké ty tehdejší pohanské obřady byly. V průběhu staletí se konání těchto prosebných procesí ustálilo na den sv. Marka (25. 4.) a někde i na takzvané Křížové dny před pohyblivým svátkem Nanebevstoupení Páně v průběhu května. V Bořeticích a okolí se tato procesí konala na svátek sv. Marka.

Tyto obřady měly kající ráz, kterým měli účastníci procesí dosvědčovat zbožný způsob života, skutky milosrdenství a zdrženlivost v jídle jako v postní dny. V Bořeticích tyto procesí byly uskutečňovány po 3 dny. Po skoré ranní mši se seřadil průvod s knězem, křížem a korouhvemi a každý den se šlo do jiného směru ke zpravidla 3–4 křížům nebo obrázkům. První den se šlo směrem k Vrbici ke křížům v tratích Úlehle a Čtvrtě, kdy poslední zastávka byla u kříže bývalé-

ho starosty Jakuba Petráska u dnešního ZD. Po návratu do kostela bylo provedeno požehnání. Druhý den se šlo k Velkým Pavlovicím se zastávkami u kříže pod dnešní benzinovou pumpou, ke kříži na Příhonně a obrázku na Zápovědi. Třetí den pak směrem na Němčičky ke křížům u dnešních stavebnin, obrázku u sklepů v Hliníkách, kříži pod Kopcem a poslední zastávka byla u kříže u dnešního vinařství Jedlička (Vinopa).

V průběhu cest k jednotlivým zastavením se četla a zpívala litanie ke všem Svatým. Kněz žehnal polím a zasetému obilí. Věřící do posvěceného obilí zabodávali drobné improvizované křížky. U každého kříže nebo obrázku se četlo evangelium Sv. Marka a zpívalo se:

Zachovej což jest na poli,

bychom toho užít mohli.

Pokoj a bázeň Boží,

ať se Tvá čest všude množí.

Oficiální zrušení prosebných procesí na svátek sv. Marka přinesly až liturgické reformy po II. vatikánském koncilu, ale s určitou benevolencí. Tam, kde se věřící rozhodli udržovat tento zvyk, nebylo jim bráněno. U nás a v celém okolí však definitivní zrušení prosebných procesí bylo již po nástupu „bolševika“ v 50. letech minulého století. Změnu však nepřinesl ani jeho pád v roce 1989.

Podle vlastních vzpomínek a za pomoci pamětnic paní Veselé, Pešové,

Podešťové a Kadlecové napsal Václav Petrásek

Vojáci na ležení

V druhé polovině 18. století provedla Rakouská císařská správa reorganizaci služby mužů v armádě. Byla stanovena služba na 17 roků. Po zrušení (1785) velkých klášterů (premonstráti, Kartuziáni, Cisterciáci, Klarisky aj.) byly zabrané budovy použity pro ubytování pěšího vojska. Zůstal problém s jízdni armádou, poněvadž u klášterních budov nebyl dostatek stájí pro koně a nebyli ani skladové prostory pro seno. Bylo to řešeno tzv. rozmístění těchto složek pro vesnicích. Uvádí se to jako „vojáci na ležení“. Na vesnických gruntech musely být zřízeny tzv. vojenské světničky a maštalky pro koně. Zde bývali ubytováni dragouni, vojáci dostávali stanovený přiděl masa, toto měli předat hospodyni, která je používala na přípravu stravy pro ně, ostatní potraviny musela přidat ze svého. Tuto část stravy měli vojáci platit. Krmení a podestýlání pro koně měl dodávat hospodář. Vojáci toto platili stanovenou částkou. Pokud v domě nebyla zbudována samostatná světnička, býval voják ubytován s rodinou nebo také měl vyhrazeno spaní v maštalce u koně. Na vratech domu bývalo označení, kdo je zde ubytován. Na vesnici jako Bořetice bývalo ubytováno 30 vojinů s jedním nebo dvěma kaprály. Ostatní hodnosti bydlely zpravidla ve městě Hustopečích s vyšším komfortem.

Tento způsob rozmístění jízdniho vojska býval označován jako velmi nevhodný. Dozorovat nad chováním a výcvikem bývalo zpravidla velmi obtížné. Muži zanedbávali vlastní stravování i krmení koní bývalo nedostatečné. Peníze, které byly určeny k těmto účelům, často propíjeli v hospodách. Vojáci zpravidla trpěli různými chorobami následkem špatné hygieny a nedostatečnou výživou. Často v době služby umírali. Po skončení vojačení byli zpravidla pro civilní život nepoužitelní. Velení armády se snažilo v 19. století o budování kasáren pro tento druh armády. Roku 1890 bylo toto rozmístění vojska ukončeno.

V mnoha obecních kronikách jsou zaznamenány různé události v kronikách uvádějí mnohé nepříjemnosti soužití s vesnickými obyvateli. Mnozí muži neuměli česky. Těžké bylo se s nimi domlouvat. Vojenský dril tyto lidi přivedl k hrubému až nevlídnému chování. Na Vyškovsku je znám případ, že skupina tří chodila k obchodníkovi na pití (kořalku), ale odmítali za toto platit. Obchodník si na vojenském vedení stěžoval, nevěděl však, jak se osoby jmenují. Jen uvedl odkud jsou. Vojenská správa se snažila tuto nepříjemnost urovnat, zjistit, kdo to je. Když se to v místě prozradilo, uvedení tři muži v noci napadli rodinu obchodníka a oba rodiče s 13letou dcerou zabili. Podrobným vyšetřováním četníci postupně zjistili, o koho se jedná. Vrahy zatkl, umístil na Špilberku a poměrně rychlým soudem odsoudil k smrti.

Na okraji každé obce, zpravidla na pastvině, bylo zřizováno cvičiště. Ornice byla odebrána a celý prostor zavezen pískem – zde jízdni vojsko cvičilo. Toto místo bylo nazýváno „rajdschule“ – v češtině jezdecká škola. Do hovorové řeči zůstalo, bylo převedeno na rajdčurna. Do roku 1959, než byly soukromé pozemky převedeny do družstevních lánů, honivala školní mládež o prázdninách na strniště pást husy. Častokrát si zde pas-tevcy upravovali prostor na hraní tzv. rajdčurnu. Byl to pozůstatek z doby ubytování vojáků.

I v Bořeticích je známa jedna nepříjemná událost v domě číslo 12. U Navrátilů byl ubytován vojin, který se choval k rodině slušně, bohužel však neuměl česky. V rodině měli čtyřleté dítě, dceru Aničku. Voják ji brával s sebou na občasně projíždky. Závěr této události je však zcela nejasný. Podle záznamů kronikáře J. Petráska při jednom podobném výjezdu najednou byl vyhlášen přesun na jiné stanoviště. Anička byla odvezena neznámo kam. Rodiče nikdy nezjistili, kde vlastně skončila. Bylo to v roce 1809. Podle zápisu v matrice narozených vše souhlasí s tím, že dítě bylo ve stáří

čtyř let. Kronikář v zápise uvádí, že byla odvezena do Šardic, tam předána bezdětným manželům. Další osud v záznamech se zjistit nepodařilo.

Gruntovní dům číslo 100 koupil můj pradědeček František za 6 000 zl. Ve stájovém traktu byla samostatná místnostka nazývaná císařská maštalka, ve které v tom čase dragoun s koněm nebyl ubytován. Maštalka měla větší prostor pro jednoho koně a je pravděpodobné, že zde přebýval dragoun i s koněm. Jak je výše uvedeno, toto ubytování a výcvik nevedlo k nějaké velké vojenské aktivitě, proto vláda ve Vídni se snažila ve 2. čtvrtletí 19. století vystavět kasárnu, kde by mohl být provádět dobrý vojenský výcvik.

Můj dědeček Josef (1871) byl v roce 1892 odveden dragounské jednotce do stokerou (Štokrava – městečko blízko Vídně). V tomto období byli k dragounům přidělováni muži nejmenší vojenské míry. Dědeček měřil 163 cm. v tomto období, jak je uvedeno nejmenší odvedenci, za to muži vyšší jak 180 cm byli odesíláni k jednotkám do Vídně. Císař Pán mohl přehlížet jaké má zdatné obránce. V prostoru mezi dragouny a pěšáky z Vídně všichni bývali odesíláni k pěšímu pluku ve Znojmě. Služební název „99. pěší pluk Jindřicha krále Helenů (Řeků)“.

Dragoun Josef byl již vytrénovaný muzikant, proto byl uveden, že bude „hornistem“ trubač. V nových kasárnách se mu líbilo. Byly zde mnohem lepší vyživovací podmínky, mnohem více dodržovaná hygiena a celkový pořádek. V druhém roce služby byl dekorován označením kaprál. Nejednalo se o hodnost, nýbrž jen jak uznání dobrého služebníka. V polovině 3. roku služby byl vyznamenán řádem stříbrného kříže.

Po skončení tříleté služby (3. 9. 1895) byl veden v armádních záznamech jako rezervist (záložník), v následných letech každých sedm roků musel nastupovat na jednoměsíční cvičení a následně dva roky jako člen obslužné služby.

Na jaře 1916 byl odveden k vojenské Domobraně, sloužil v Brně. Pře-vážnou měrou to byla služba, ve které se čekalo, že ve službě císařských vojsk se žádného vítězství již nedočká.

V jihomoravské oblasti sousedící s Dolní Rakousy bylo do Stokerau velké množství mladých mužů z této oblasti. Nejbližší kasárenský objekt byl až ve Bzenci. I po skončení služby zůstalo mezi lidem část připomínky, jak mladí muži ve Stokerau sloužili. Známý skladatel písní a textů Jožulka Uher z Lanžhota věnoval této mládeži líbivou píseň i s textem. Tuto básnickou a hudební skladbu nahrála kapela Svárovanka roku 2010, zpěvem ji doprovodily Jana Hanáková a Marie Holubíková. Tuto skladbu je možné si občas poslechnout v rozhlasu rádio Brno.

Štokrava

Ej kde že sů, ej kde že sů pacholci,
švarní, pěkní, malovaní šohajci.

[: Tí, co jeli Štokravů, v pentlách koňom za hlavů,
švarní, pěkní, malovaní šohajci :]

Ví sa kde sů, ví sa kde sů pacholci,
švarní, pěkní, malovaní šohajci.

[: Pentle majů pod hlavů, už jim za ňů nevlajů,
spjá pod zemů a koně jim řehtajů :]

Stojí milá, stojí smutná v huménku,
růžu zvadlů dává sobě k srdénku.

[: Ej koničku kulhavý, kde ti spadl od hlavy,
ten můj milý šohajíček bolavý :]

Kam že jede na koničku kulhavém,
kam že jede dívča z růžů pod hájem.

[: Tá sa ale nahledá, zem co vzala nevydá,
za huménkem růže druhý obhledá :]

U nás Za humny aneb vzpomínky z minulého století

V Bořeticích jsou dvojí humna, přední (o kterých budu mluvit) a zadní. Obojí humna jsou vlastně součástí „dopravního okruhu“ kolem obce, který začínal u Floriánka a končil Na Multni, kde se dělil od západu na spojnicí Jerichem ke kostelu, od Multně rovnou do Chalupek a vpravo k panskému dvoru. Cesta humny byla důležitá pro dopravu úrody z jižních částí katastru do jednotlivých stodol, kterých tam za mého dětství stála ještě celá řada. Trasa předními humny byla ovšem důležitá i jako spojnice cesty od Vrbice k Pavlovicím. Po této spojnicí patrně po roce 1860 chodil mladý Tomáš Masaryk z Čejkovic do Hustopeč, kde navštěvoval tehdejší reálku. V Hustopečích bydlel u své tety a jako chudý student neměl prostředky na to, aby zrychlil svou častou cestu jízdou po železnici, která již existovala na trase Vídeň–Břeclav–Brno od roku 1839. Měla by proto tato cesta být nazvána Masarykovou cestou, co říkáte?

Pro nás jsou důležitá právě tato přední humna. Táhla se od Luže, kde za mých časů stával starý věžovitý elektrický transformátor, až po stodolu č. p. 19 na horním konci u Floriánka. Tam, asi uprostřed

řady stodol, byla široká ulička mezi Lubalovým statkem č. p. 23 a statkem č.p. 24 (tehdy Rozsypalovým). Stály tam vedle sebe dvě chalupy, jedna s číslem 24b a druhá s číslem 24c. Později v polovině 19. století byla tato čísla nahrazena číslováním č. p. 134 a č. p. 135. Naše chalupa byla ta zmíněná druhá, v níž jsem se narodil a prožil svých nejmladších 20 let.

Z toho důvodu jsem v útlém věku na otázky dospělých, či jsem, odpovídal Grůzůj z Huličky. Někteří neznali si to ještě doplnili, že to je šohaj Jožky Grůze. Koncem 30. let za mého raného dětství, náš otec nás živil tvrdou prací na regulačních stavbách. Vstával ráno už kolem čtvrté hodiny, vzal si do kapsy svačinu chleba se sádlem a šel pěšky několik kilometrů k dolnímu toku Trkmanky (Svodnice), jejíž koryto se podle tehdejších plánů napřimovalo a prohlubovalo. Chodil ještě i dále až ke břehům Dyje, kde pracovali dělníci s lopatou a rýčem na realizaci podobných plánů. Matka byla v domácnosti, neboť měla dosti starostí se 4 dětmi. Měl jsem sestru Marii, bratra Josefa, kteří byli starší než já, a nakonec také bratra Jaroslava, který byl asi o rok mladší. S ním jsem prožil mnoho her v tom nejtěplejším věku.

Uvedené cesty za humny byly hlinité polní vozovky bez jakéhokoliv zpevnění – to se vyskytovalo jen u silnice od Floriánku Dědinou, a my je poznali za letního vedra jako zdroje jemného prachu nebo i po dešti jako cesty nad míru blátivé.

Na druhé (jižní) straně cesty byla však tehdy úplná divočina. Počínaje od Luže stály pouze 2 domy, Novákův a Surmanův, dál však bylo okolí cesty silně zarostlé. Mezi cestou a následujícími poli, Záhumenicemi, živelně rostlo divoké křoví, kterému jsme říkali trní. Poblíž našeho domu vyvěrala čistá pramenitá voda, zřejmě jeden z pramenů Chrástkovy studny. Pro tu vodu jsme chodili s putýnkou na pití. V místech naproti tehdejší Petraskovy stodoly rostly mohutné akáty a naproti Lubalovy stodoly stála prastará vykotlaná vrba, každý rok se obrozující novými větvemi, které jsme hojně řezali na pišťalky a na žily. Ulička, ve které jsme bydleli, byla zavodněna ještě jedním vodním tokem, který směřoval od studny Dolnice přes Lubalovo humno za naše humna, kde se spojoval se zmíněným pramenem pitné vody a pokračoval ve svém toku pod názvem Járek dále až k Jurasově stodole, kde odbočoval v pravém úhlu směrem k jihu mezi zarostlými břehy. Na jihu pod Záhumenicemi se pak spojoval s potokem tekoucím od Žlebů až do Svodnice. V tomto prostředí jsme tedy prožívali své dětství. Od jara, jakmile se trochu ohřála půda, jsme vybíhali z domu bosí a kožené boty od firmy Baťa (za 39 Kč) jsme směli about jen k cestě do školy nebo do kostela. Oba dva, Jara i já, jsme bývali v jarním období zabláceni tak, že nás maminka vítala v poledne příkazem: „Vypadáte jak zedníci, jděte se hned umýt do koryta!“. Betonové koryto stálo u nás na dvoře k napájení drůbeže a bylo každý den doplňováno novou vodou z pramene, z Jářka. Jinak to vypadalo v zimě. Zimy bývaly poměrně kruté, mrazivé, s velkým množstvím sněhu, který byl často navát do závějí v naší Huličce. Pamatuji ještě počáteční válečná léta, kdy jsme kvůli závějím nemohli do školy a pak docházeli pouze jednou za týden v zimním oblečení pro úkoly. Ale to hovořím už o době pozdější.

Autor článku se svou matkou před chalupou č. 135 v roce 1978

Moje předškolní léta byla ovšem volnější bez jakékoliv školní nebo předškolní docházky, ale nebylo to vždy jen veselé hraní. Tak například jsme s Jarou kopali v humně záhonek pro naši společnou zahrádku. Každý z nás si vzal k této hře opravdovou motyku, a tak se stalo, že jsem tím zmíněným nástrojem zavadil o bratrovu hlavu. Bylo mnoho krve i křiku, ale vše se vyřešilo pomocí studené vody, jodové tinktury z Petráskovy kovárny a nedlouhého času. Po druhé k podobně krvavé příhodě došlo o půl roku později. Na ulici jsme našli vypálenou elektrickou žárovku. My v domě jsme svítili ještě petrolejovou lampou, a proto jsme o konstrukci žárovek pranic nevěděli. Já, skutečný nálezce, jsem ten poklad z ruky nechtěl pustit, a tak bráška použil své síly, aby mi žárovku vyrval. Zapomněl jaksí, že je pouze skleněná – výsledkem byla moje zcela zkrvavená dlaň s rozbitou žárovkou. Všechny naše hry nebyly však tak drastické, s děvčaty z okolí jsme hráli na obchod. Rozdrtili jsme kousek staré

cihly na prášek a byla paprika, druhou kupku tvořil prach z cesty, který představoval cukr a podobně. U nás kluků začínaly však militaristické sklony. S blížící se válkou se na obloze tu a tam ukázala eskadra dvojplošníků a druhý den jsme si už hráli na válku. Dřevěný válec určený pro urovnání půdy na poli byl letadlem, u kterého jsme doplňovali dva motory, zprava i zleva máváním rukou a motorovým vrčením. Letadlo bylo pro nás érem a jedoucí motorka prďákem. Stále se ještě nacházíme v době předválečné, která měla pro nás nádech romantiky. O pár let později bylo všechno jinak. Velice nám chutnal vojenský komisárek, čerstvě upečený chleba ve formě krychlí, naši obrazotvornost vzrušovala cvičná palba z lehkých kulometů u silniční hlídky i pouhý pohled na polní děla zakopaná za vesnicí (v závěru 30. let).

Antonín Grůza

Nemám ani šajn(u)

Tento výraz se dá ještě v současnosti slyšet v souvislostech „nemám ani korunu“ nebo „nemám ani poněť o tom, co říkáš“. Toto slovo „šajn“ (z německého schajn – stvrzenka) se rozletělo po celé Rakousko-Uherské monarchii dne 15. března 1811 a nedávno tomu tedy bylo 212 let. Co se tehdy stalo? Vídeňská banka tehdy v 9 hodin ráno vyhlásila státní bankrot. Byl vyhlášen 80% úpadek, což znamenalo, že 100 zlatková „bankocetle“ (první papírové peníze vydávané od roku 1762 za panování císařovny Marie Terezie), měla pak již hodnotu pouhých 20 zlatých. Mince byly znehodnoceny v poměru 1 : 5 a nejdrobnější mince byly vyřazeny z oběhu. „Bankocetle“ se v tomto poměru vyměňovaly za „šajny“ (vídeňskou měnu). Bylo to proto, že monarchie v té době přestávala zvládat obrovské válečné a vojenské výdaje ve válkách napoleon-

ských. Šajny platily až do roku 1816, kdy nově vzniklá Rakouská národní banka zavádí zpět konveční měnu papírových peněz, nazývaných již bankovky. V listopadu 1857 se zavádí nová „rakouská měna“ a také byl přijat desetinný systém, odtud 1 gulden = 100 krejcarů.

Tento „státní bankrot“, jak píše A. Dolenský v časopisu Český lid „Způsobil mnoho úpadků hospodářských a existenčních. Mnoho tisíc rodin o jejich spravedlivé jmění připravil a z mnoha bohatých rodin chudých a nuzných nadělal, i kterýžto mnozí ze zármutku zemřeli nebo se usmrtili. Někteří svého rozumu zbaveni, zbláznili se.“ Toto se opakovalo i u nás po měnové reformě roku 1953.

Václav Petrásek

Tančili jsme...Vzpomínka na kolegyni Danu Vajbarovou

Nevím, kolik let učila Dana na Základní škole v Bořeticích. Určitě několik desítek let. Nespočítám, před kolika žáky za roky své učitelské profese stála před katedrou. Určitě jich byly stovky.

Dana milovala svoji kantorskou práci, hudbu a zpěv. Několik let vedla ve škole v Bořeticích pěvecký kroužek. Ráda vzpomínám na společné vedení tanečního kroužku. Návčik polonézy nebo charlestonového vystoupení, které jsme s Danou připravovaly se žáky na bořetické plesy, dávalo zabrat nejen dětem, ale i nám – učitelkám. Po tanečním návčiku jsme celé „říčné“ spěchaly do sborovny, uvařily si kávu a Dana vždy vytáhla ze šuplíku sladký „špuntík“, jak říkávala bonbonům.

Byla to Paní Učitelka. Nekompromisní, ale trpělivá a spravedlivá k dětem. Respektovaná a milá kolegyně.

Díky, že se naše profesní cesty na několik let potkaly.

Jana Michnová

Jak jsem se do Bořetic dostal

Náhodou, úplně náhodou, vlastně omylem.

V tom čase, koncem léta v roce 1959, (ještě v tom minulém století) jsem kroutil již druhý rok vojny u Vojenské akademie v Brně. Byla to vojna docela slušná, přece jen tam nebyla taková paka jako u bojových útvarů.

Když před rokem odcházeli mazáci do civilu – byli to velmi slušní Hanáci – tak nás podrobně seznamovali se všemi brněnskými pajzly, hospodami a bary. Mimo jiné nám kladli na srdce, že Akademie, vlastně její školní prapor, a to jsme byli my, má družbu s jedním JZD na jižní Moravě a občas se tam jezdí vypomáhat. Když se tam pojedje, neváhejte, jídla a pití je tam co hrdlo ráčí a hezkých holek jako kvítí. Tehdy k těm brigádám patřila kulturně-politická úderka a ta byla právě na naší rotě. Byl to melouch autářů, to byli takoví permanentní průseraři, a tím si vylepšovali svou pověst. A tam to začalo. Proslechlo se, že ona úderka má jet hrát na dožínky do nějakého JZD Kobylí. Ale stal se malér, vedoucí skupiny a konferenciér v jedné osobě se kdesi v Brně porval, sebrala ho lítačka a skončil v posádkovém vězení. Druhý den se mělo jet. Tudíž naháněli nějakou personu a nakonec ukecali mě. Odpoledne se vyjelo, samozřejmě Větrňskou, ale byli jsme poněkud překvapeni,

že jsme v nějakých Bořeticích. Až později jsme se dověděli, že si nás Bořečáci od Kobyláků vypůjčili. Vojákům to bylo stejně jedno, tak jsme to rozbalili.

Venkovní pódium bylo upraveno na kopečku před hospodou, a tak jsme začali. O kulturně-politickém programu se zmiňovat nebudu, to byla ostuda, bída s nouzí. Ale muzika se docela tužila. Byl tam s nimi i buben a dobrý bubeník, a tak se držel i nějaký rytmus na tancování. Já už jsem neměl co dělat a pomalu jsem si prohlížel dámské obsazení. Polovina děvčat tam byla v kroji, a to mne jaksí přitahovalo, a tak jsem jednu k tanci vyzval. Bylo to zprvu trochu komplikované, nechtělo se jí a nechtělo a její kamarádky ji ke mně doslova dotlačily, ale potom už to šlo.

Po nějaké hodině byla přestávka, dostali jsme pořádnou večeri a trochu jsme se přežrali. Já pocítil jistě fyziologické nutkání a nevěděl jsem, kam mám jít. Nakonec jsem zabloudil až ke trati, ulevil si a vrátil se na plac. Tam už se zase hrálo, ale já jsem tu svoji tanečnici nemohl najít. Ona se ta mazaná děvčata totiž převlékla a to mne zaskočilo. Vzpomněl jsem si ale, že ta moje tanečnice měla takové netypické boty, podle nich jsem ji poznal a tancovali jsme dál. Nakonec jsem ji doprovodil i domů a tam jsem z ní vymámil i adresu a ve vší počestnosti jsme se rozloučili.

A já jsem nezapomněl a po čase jsem se ozval a do Bořetic jsem se (ještě než přišel civil) i podíval. A to jsem nestačil koukat a bylo to pro mne hodně překvapivé. Já jsem se už pět let potloukal po Krušných horách a viděl jsem tam jenom zkázu. Zadrátované hranice, zpustlá pole, vybydlené vesnice, vyrabované kostely a chřadnoucí lesy. Tady to bylo jinak. Všechno bylo upravené a lidé se na ulici zdravili. Vinohrady, sklepy, kostel, prostě úplně jiný svět. Téměř romantický.

Po vojně jsem se ocitnul opět v těch zatracených Krušných horách, ale nezapomněl. V těch Bořeticích to bylo všechno jinak, než co jsem znal, a hlavně ta Pavlína. A tak jsem za ní jezdil a postupně navštěvoval sklepy i kostel, chodil s putnou na zádech o vinobraní, a hlavně jsem prožil dvoje hody. Kdo je nepoznal, neuvěří, co je to za slávu. Asi to byla dříve jakási oslava selského stavu a trvá to dodnes. Líbí se mi, že tato hrdost přetrvává. Prostě hody jsou hody.

Se mnou na lesním závodě šoupali sem tam po lesích, až jsem zainteresoval jeden neobsazený lesnický úsek s hájovnou. A tak jsme do toho praštili. Jak doznívá jedna říkánka:

"Luterán, luterán,
přece ta ráda mám,
až půjdeš okolo,
ráda ta uhlídám."

A já jsem přišel.

Svatbu jsme měli v polovině září 1961, nevěsta samozřejmě v kroji, koncem měsíce se již Pavlína Šafránková stěhovala a k prvnímu říjnu už byla paní hajná na Červené Jámě. To byla samota, bývalá panská lesovna pod Medvědí skalou.

A bylo nám tam dobře.

Jo, abych nezapomněl, ta prima holka, co to se mnou již přes 60 let vydržela se za svobodna jmenovala Pavlína Chrástková z Bořetic, č. p. 12.

ŠKOLA VOLÁ!

Učíme se žít stále spolu

V listopadu se naše mateřská škola rozrostla o jednu třídu. Protože se nachází v jiné budově, učíme se, jak nejlépe zůstat stále spolu i s ostatními dětmi. Vymýšlíme společné projekty, domlouváme se na společných aktivitách. Scházíme se u písniček, na zahradě, plánujeme společné programy.

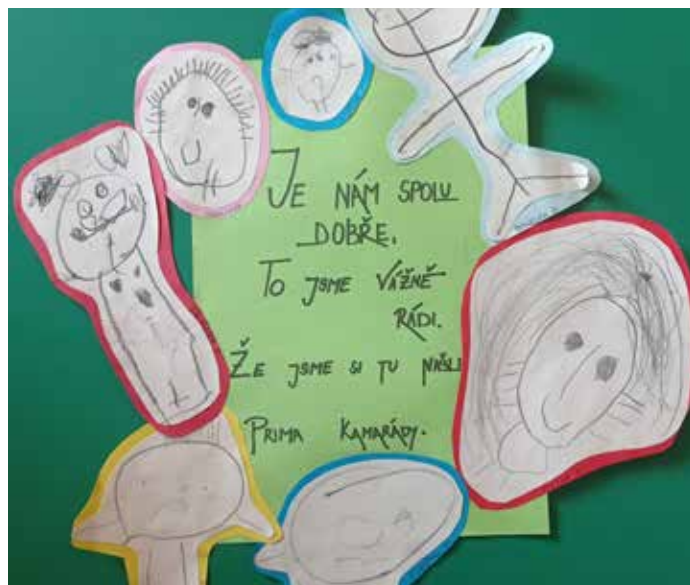
Chvilí trvalo, než jsme se zadaptovali, ještě není úplně vše doladěné, jak bychom si přáli, ale chceme, aby kolem nás vládla stále pohoda. Máme také velké štěstí na rodiče, kteří jsou úžasní a ohleduplní, podporují nás a tolerují.

Co nás společně čeká? Návštěvy knihovny v Bořeticích s programem, návštěva knihovny ve Velkých Pavlovicích, divadlo Radost, společný úklid Rasovny (aby se nám dobře a bezpečně hrálo), stříhání a sázení vrby, pletení žil, keramické tvoření, zpívání na Pantličky v Kobylí, hry s padákem v tělocvičně, vycházky do přírody, pohádkové výpravy, hra na zahradníky se sázením kytiček, Velikonoční zdobení před MŠ...

Krásné jaro přejí učitelky z MŠ Bořetice

Hudební představení v naší školce

Motto v zelené třídě

Máme za sebou parádní maškarák

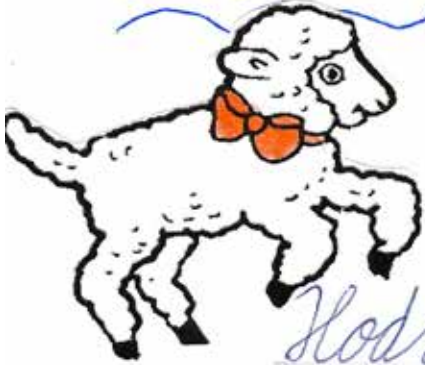
Občerstvení na maškarním karnevalu

1. třída

2. třída

V E L I K O N O C E

beránek

klepaček

Kody, kody doprovody
 dej se vejce malovaný.
 Nedá se - li malovaný
 dej se aspoň bílý
 slepička vám snese jiný.

svíčka

šlaháča

katičky

kříž

vojáček

kuřátko

kraslice

3. třída

K čemu jsou holky na světě

Jiří Láček

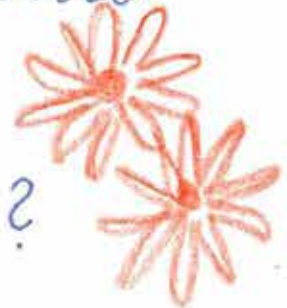
K čemu jsou holky na světě ?

Abys z nich byly maminky,
aby se pěkně usmály na toho,
kdo je malinký.

Abys nás měl kdo pohladit

a vyprávět nám pohádku,

proto jsou tady maminky,
aby náš svět byl v pořádku.

VŠE NEJLEPŠÍ

MAMINKÁM

K SVÁTKU

PŘEJÍ TŘEŤÁCI

4. třída

Ani jsme nepotřebovali sluchátko Macha a Šebestové, abychom se cítili jako v **PRAVĚKU**. Ve vlastivědě se nyní zabýváme historií. Proto tvoříme ve vývarné výchově i v pracovních činnostech jako za dávných dob. Stačí nám uhlíky z ohně, místo barev hlína nebo různě barevné koření.

Krásné jaro
za každého počasí
přejí

TVOŘIVÍ
ČTVRTÁCI

Hravé aktivity ve školní družině

Už od Vánoc se děti hodně těšily na letošní karneval v maskách, na kterém se tančilo, soutěžilo a „ochutnávalo“ tak jako každý rok. Letos na maškarním karnevalu tančily nejenom princezny, ale i kočky, mýval, indiánka, Anna i Elsa, čarodějnice, Avatarka a Jasmína. Kluci vybírali spíš akční hrdiny, třeba Spidermana, Iron mana, želvu Ninja, Harryho Pottera a další. Děkujeme dětem, maminkách a všem, kteří nakoupili, nachystali a přinesli občerstvení na karneval a my všichni jsme pak mohli „baštit“ různé dobrotky.

Děti také pilně pracují v kroužcích, v přírodovědně-turistickém kroužku si děti vyzkoušely echolokaci jako součást života netopýřů, v kroužku Malí kuchaři upekly jablečný štrúdl, pizzu i ovocnou buch-

tu. V počítačovém kroužku vytvořily sportovní kalendář na rok 2023, přičemž si každý vybral měsíc a sport, který se v daném měsíci provozuje, třeba plavání v červnu nebo lyžování v lednu. Kalendář je možné vidět na nástěnce v prostorách školy. V kroužku Šikovné ruce si děti vyrobily krásné sněžítka, ze kterého měly obzvláště velkou radost.

Už dlouho očekáváme jaro a s ním pěkné počasí, abychom mohli častěji chodit na hřiště, na které se děti vždycky moc těší. Všem za celou školní družinu přejeme hezké Velikonoce.

Kolektiv vychovatelek školní družiny

Kroužek Malí kuchaři

Kroužek keramika

Poděkování za nové žaluzie v mateřské škole

Děkujeme firmě LOMAX, především panu **Luboši Dufkovi**, za velmi rychlou a pro našeho zřizovatele finančně výhodnou dodávku a montáž žaluzií do nové třídy mateřské školy.

Krásné venkovní žaluzie dětem zaručí světlou pohodu ve třídě a s paní učitelkami se tak mohou těšit na dny plné sluníčka.

Ivana Macháčová, ředitelka školy
Jaromír Grůza, předseda školské rady

K počátkům vinných sklepů v Bořeticích

Vypátrat, kdy vznikl první vinný sklep v katastru obce Bořetice, se asi nikdy nepodaří. První písemná zmínka o vinohradech v Kraví hoře z roku 1373 napovídá, že nezbytnou součástí vinohradnictví byly vinné sklepy již tehdy v době vlády císaře Karla IV. Vyplývá to z nutnosti zpracovat vinné hrozny v příslušných prostorách. Zejména panské vinohrady potřebovaly takové prostory ve větším měřítku. První písemnou zmínku o vinné lisovně, preshúzu, máme v hurbáři panství hodonínského z roku 1692, resp. 1610 u obce Kobylí. Tam poddaní odevzdávali předepsané desátky ze svých vinohradů v podobě vinných hroznů, které se v panské lisovně hned zpracovávaly.

Pátrání po nejstarších sklepech v obci Bořetice je o to komplikovanější, že dosavadní písemné doklady odkazují na více míst v obci, kde se podobná zařízení nacházela. Profesor Hosák ve svých dějinách Hustopečska z roku 1924 se zmiňuje o tom, že v Bořeticích byl v oblasti naproti nynější staré škole sklep „farský“, který prý v 16. století náležel Habánům. Dopátrat se osídlení Habánů a jejich hospodaření v katastru naší obce v té době není však jednoduché. Vzpomínám si, že mi můj starší bratr Josef povídal o tom, jak spolu se svým kamarádem Jendou prolézali rozsáhlé habánské sklepy v prostoru na okraji Chalúpek, naproti dnešní pekárně (někdy v 2. polovině 30. let minulého století). Jejich pátrání nebylo však úspěšné, protože narazili po chvíli na zhroucenou klenbu a museli se vrátit s nepořízenou. V této oblasti kolem dnešní Školní ulice se dosud dochovalo několik sklepů zřejmě mladšího původu, naproti dnešní nové i staré škole, což napovídá o vhodnosti místního terénu k hloubení sklepů. Další stopy ukazují do vesnické části Chalúpek, kde byla ideální místa pro hloubení sklepů do svahů kostelního návrší, dnešních Tálků. Konečně zbývala ještě jedna možnost pro zpracování a uložení vína, a to v temných komorách obytných domů. Tyto komory byly osvětlovány jen malým prolomeným nezaskleným okénkem. Teplota tam dosahovala požadovaných 11 stupňů. Příkladem takové komory byla naše v domě čp. 135, v níž si pamatuji velkou nádobu takzvanou šesterku (6 věder, tj. přes 300 l) stojící na kantnýři, krátkých hranatých trámch, která se uzavírala pípou. S tím jsem měl osobně zkušenosti už jako kluk. Tehdy mě 5letého o šest roků starší bratr posílal za nepřítomnosti rodičů načepovat mu do hrnku vína a já jsem přitom

pořádně neuzavřel pípou. V komoře nastala malá potopa vínem, za kterou jsme byli rodiči řádně vyplaceni.

Pokud jde o sklepy pod Kraví horou, nebyly pro jejich budování v době existence Bořetického jezera (velkého rybníka) vhodné podmínky. Ležely na opačné straně jezera než vesnice v místech, kterým se dodnes říká Zajezeří. Majitelé vinohradů v Kraví hoře museli tak objíždět o vinobraní se svými vozy po tak zvané kamenné hrázi, která byla až kilometr daleko od dolního konce obce a velkým obloukem objížděla bořetické jezero a teprve za ním se větvila k vinohradům, do Veselích i do dolní a horní Kraví hory, později do dalších vinných tratí. Svoji úrodu z Kraví hory sváželi sedláci na mohutných vorech ve směru dnešního betonového chodníku z roku 1937 k obci. Tyto vory nazývali trtěmi, jak uváděl prof. Hosák. Teprve vysychání jezera v 18. a 19. století umožnilo hloubit sklepy a stavět lisovny přímo pod vinohrady, což dalo základ dnešní malebné vesničce vinných sklepů pod Kraví horou. Doklad o tom máme ve vizuální podobě – v mapě 1. vojenského mapování z roku 1764 není zakreslen žádný takový objekt, ale v indikační skice k stabilnímu katastru z roku 1827 je zakresleno již 7 vinných lisoven (preshúzů). Sklepy bez lisoven, kde víno zpracovávali v klenuté sklepní předsíni, nebyly do mapy zakresleny. Existující sklepy z roku 1827 s lisovnami jsou zakresleny vesměs v horní části bývalého jezerního břehu, respektive hráze na tak zvaném horním frejdu. To znamená, že další objekty tohoto druhu v dolním frejdu mohly být vybudovány až po systematickém vypouštění zbylé jezerní vody, tj. po roce 1830. K velké výstavbě sklepů došlo až ve 20. století. Největší její rozmach můžeme datovat až po době totality po roce 1989. Ale již v seznamu bořetických obyvatel z roku 1839 (Seznam katolíků a nekatolíků v Bořeticích) je uvedeno tolik vinných sklepů, že připadají asi k 2/3 obytných domů.

Co říci k opravdovým počátkům sklepů. Bez důkladnějšího archeologického a historického průzkumu se podrobnějších údajů nedopátráme. Ale i tak si můžeme uvědomit památkovou hodnotu mnohých sklepů.

Antonín Grúza

Půlnoční rozjímání

Oldřich Damborský

Kam se ztrácí obyčejná laskavost?
To jen tažní ptáci přenesou ji až
nad vzeplatý Brooklynský most?

Nebo snad ji vlci v noci roztrhali?
Jako bludnou ovci někde v dále,
jen srdce z ní vyrvali a ostatní zanechali?

Kam se ztrácí obyčejná soudržnost?
Jen ozvěna mi hukot moře vrací
na skaliska, kde jsem nezvaný host...

www.boretice.cz

kontakt na správce webu: webboretice@seznam.cz

CENTRUM 3G Bořetice – roční provoz

Pomalou se probouzíme ze zimního spánku. V prosinci jsme po třetím adventu uzavřeli dveře centra a opět jsme otevřeli v pondělí 6. února. Krátké ohlédnutí – byli jsme moc rádi kolik z vás přišlo do centra tvořit na jarmark. Děti, rodiče, prarodiče, bylo to opravdu krásné. Sice se tam nedalo párkrát moc pohnout, kolik nás tam bylo, ale bylo to moc pěkné společné tvoření. A moc Vám za něj všem ještě jednou děkujeme.

Po znovuočtení v únoru jsme si sdělovali zážitky, prožitky z Vánoc. A pomalu se chystali na mini oslavu našeho ročního výročí. Moc Vám děkujeme za to, že jste s námi oslavili první rok chodu centra. A pak už se jsme to znovu rozjeli, pekli jsme boží milostě, zdobili perníčky k MDŽ.

Chystáme pečení mazanců, tvoření z vajíček, zdobení vajíček, budeme tvořit velikonoční výzdobu z proutí a mnoho dalšího. Přijďte mezi nás, budeme moc rádi.

Zveme děti, rodiče, prarodiče, přijďte za námi. Máme otevřeno pondělí až pátek od 15 do 17 hodin. V případě zájmu, bude prodloužena doba. Jen prosíme neposílejte nám své děti samotné, dítě musí mít s sebou zákonného zástupce, děkujeme.

Pro seniory:

Senioři chtěli byste se scházet v týdnu třeba od 9 do 11 hodin, dejte nám vědět, vyjdeme Vám vstříc. Chcete mít třeba centrum jen sami pro sebe, chcete se pravidelně scházet na karty, kostky, dejte nám to vědět, určitě se domluvíme.

Zveme i děti, rodiče, seniory z jiných obcí. Jen nám prosím dejte vědět na číslo 606 349 120, nebo e-mailem centrum3g@email.cz že přijedete budeme moc rádi.

Děkujeme Vám všem za podporu, bez Vás by toto centrum nebylo.

**Pěkný předjarní čas přeje za Centrum 3G Lucie Dufková,
předsedkyně spolku**

Jak jsem potkal Banderovce

Pro Československo byly boje s Banderovci největším poválečným střetnutím. Padlo v nich 49 našich vojáků, ale i tak proklouzlo na západ 210 povstalců. Ukrajinská povstalecká armáda byla ozbrojená jednotka Organizace ukrajinských nacionalistů. Začala jako revoluční skupina a vyvinula se do partyzánské armády a měla v roce 1944 asi 35 000 členů. Jejich cílem bylo vytvořit nezávislý, sjednocený národní stát Ukrajinců. Na území, kde operovala páchala velké zločiny, ale přesto v roce 2018 podepsal Ukrajinský prezident Petro Porošenko zákon, kterým byli jeho příslušníci postaveni na úroveň válečných veteránů, kteří byli příslušníky Rudé armády a také mu postavili sochu. Tím také omlouvá Putin vpád Rusů na Ukrajinu před rokem s tím, že se tam rozmáhá nacionalismus a je nutno Ukrajinu denacifikovat.

Banderovci se vžilo jako název vojáků po politikovi vězněném v koncentračním táboře Sachsenhausen Štěpánu Banderovi, který byl v roce 1944 propuštěn a stal se předsedou Ukrajinských nacionalistů a po válce zbytky ozbrojených banderovců se snažily i přes Moravu dostat na západ. Štěpán Bandera zemřel v roce 1959 v Mnichově.

Mé setkání s Banderovci se stalo o prázdninách v roce 1947. Narodil jsem se na začátku války a po skončení války jsem začal chodit do školy. Na návrh lékařů jsem byl poslán do ozdravovny v Olšanech u Šumperka, která se nacházela v obci a byla vedena řádovými sestrami. Jejich pomocným objektem byla velká chata v lese nad Olšanami, do které nás řádové sestry vodily v rámci vycházek, když bylo dobré počasí. Jednou odpoledne jsme šli v doprovodu řádových sester k chatě, když v tom proti nám z lesa vyšlo asi 20 ozbrojených vojáků v uniformách německých, ruských, nebo v civilu. Řádové sestry nás okamžitě otočily a rychle jsme odcházeli k Olšanům.

V té době se hodně mluvilo a psalo o tom, jak naši vojáci bojují proti Banderovcům a sestry vytušily nebezpečí. Bylo nás také asi 20 dětí různého věku a doprovod řádových sester, Byli jsme všichni dost vystrašení, ale banderovci zřejmě neměli zájem s námi bojovat. To tedy bylo mé setkání s Banderovci.

Václav Petrásek

Odebíráte náš YouTube kanál?

YouTube kanál Bořetický zpravodaj má nové videoreportáže: <https://www.boretice.cz/videozaznamy>.

Zajímavý astronomický úkaz

Ve středu 1. a ve čtvrtek 2. března jsme na obloze mohli sledovat blízké setkání Venuše a Jupitera. Dostali se k sobě na vzdálenost velikosti měsíce v úplňku. Krásné a bezmračné počasí trvající již několik dnů bylo vhodné pro pozorování této konjunkce i bez dalekohledu. Venuši (večernici) je možno sledovat za jasného počasí jako první jasnou hvězdu skoro každý den. Druhého března byla vidět pod Jupiterem, ale již 3. března byla vidět nad Jupiterem. Měl jsem trochu obavu ze světelného smogu v obci, a proto jsem vyjel na rozhlednu, a nebyl jsem tam sám. V 18 hodin jsem je uviděl na západní straně oblohy bez dalekohledu. S dalekohledem

bylo možno spatřit kolem Jupitera i několik měsíců (má jich podle odborníků prý 92). Na zpáteční cestě jsem se stavil oznámit to v hospodě u Linhů, kde to již návštěvníci sledovali nad střechami protějších domů.

Podle informací to však nebylo již letos vše. 22. února bylo možno pozorovat již trojitou konjunkci – Venuše, Jupitera a měsíce.

Neznámější konjunkce hvězd Jupitera a Saturnu je z roku 7 před naším letopočtem, která bývá spojována s hvězdou Betlémskou.

Václav Petrásek, kronikář

Rajské zahrady (Báseň v próze)

Oldřich Damborský

Zakroužila poštolka nad vrcholem lesa, pod ní cinkaly zlatí hlaváčky jarní, Vesla se nesla krajem jako komtesa a přitom měla rozedraný svrchník. Ten kabátek z cárů posledního sněhu, sešíváný rezavou nití stébel, odrážel v očích kolemjdoucích srdců něhu a ona byla pro ně zářivá komtesa Cléve.

Jazyky osení nedalekého pole mířily k obloze a zajíci okusovali jejich šťavnatost až u kořenů, večerní vánky jako pytláci svobody neměly už žádný náboj paprsků v záloze, jako když už nemáš co říci a opustíš beze slova spící ženu.

A mraky letěly křišťálovou oblohou až někde tam za obzor, kde pučely jarním vinohradům očka, v těch bílých plachtách věčných korábů spoustu slibných metafor jako: vábení, touha a souznění a vlna si říká, že se přece dočkal...

Zase bude bojovat v potu tváře s hlinou o ten zkपालněný paprsek slunce, jiskřivé chardonnay i veltlínské zelené a v jeho svalech nebude tuku jediná unce a vinohrady budou jako rajské zahrady, nikoliv nevzhledné...

Na Malované pantliče v Kobylí jsme měli čtyři zpěvačky ze školky, foto Obec Kobylí

DUCHOVNÍ OKÉNKO

Velikonoční bohoslužby ve farnostech Kobylí, Bořetice a Vrbice

6. 4. Zelený čtvrtek – Kobylí v 18.00 – mše svatá, společná modlitba v Getsemanské zahradě

7. 4. Velký pátek – Bořetice 9.00–12.00 – kostel otevřen k tiché modlitbě, Vrbice v 16.00 – Velkopáteční obřady

8. 4. Bílá sobota – Bořetice 9.00–15.00 – kostel otevřen k modlitbě u Božího hrobu, Bořetice v 20.00 – Velikonoční vigilie

Na obřady velikonočního třídenní bude zajištěn svozový autobus. Odjezd autobusu z obvyklých míst 30 minut před začátkem obřadů.

9. 4. Slavnost Zmrtvýchvstání Páně – Bořetice v 8.00. Při mši svaté se budou žehnat velikonoční pokrmy.

10. 4. Pondělí velikonoční – Bořetice v 8.00

Velikonoční zamyšlení

Když se američtí kosmonauti vrátili zpět po prvním přistání na Měsíci, prohlásil prezident Nixon: „To je největší událost ve světových dějinách od dnů stvoření.“ Na tento poněkud nadnesený výrok reagoval lidový kazatel Billy Graham prohlášením, že to prezident správně nezhodnotil, neboť nejvýznamnější událostmi světových dějin jsou narození, smrt a zmrtvýchvstání Ježíše Krista.

V jedné zahradě rostl bambus. Byl rok od roku mohutnější a krásnější. Majitel měl z něho radost. Jednou se ale před ním zastavil a řekl mu: „Milý strome, potřebuji tě!“ Bambus odpověděl: „Pane, jsem připraven, použij mne, jak chceš.“ Pánův hlas zvažněl: „Abych tě mohl použít musím tě uříznout!“ Strom se otřásl: „Mne uříznout? Tvůj nejkrásnější strom v zahradě? Ne, prosím, to ne!“ Pán řekl: „Když tě neuříznu, nebudu tě moci použít.“ Všechno v zahradě ztichlo. Bambus sklonil svou nádhernou korunu a tiše řekl: „Pane, když mě jinak nemůžeš použít, tak mě uřízni“. Ale pán pokračoval: „Musím ořezat i tvé listy a větve!“ „Ach, pane, toho mě ušetří. Znič mou krásu, ale nech mi listy a větve!“ „Když ti je neodřežu, nebudu tě moci použít!“

Slunce zakrylo svou tvář. Bambus zasažen tiše šeptal: „Pane, ořež mě!“ „Můj milý, musím udělat ještě víc. Musím tě středem rozříznout a vyjmout tvoje srdce. Jestliže to neudělám, nebudu tě moci použít!“ Tu se bambus sklonil až k zemi: „Pane, řež a rozděli!“

Tak majitel zahrady bambus uřízl, odstranil jeho větve a listy, rozdělil jej na dvě části a vyjmul jeho srdce. Pak ho odnesl po suchém poli k prameni. Tam pomocí bambusového kmene připojil pramen

na vodní stružku v poli. A čistá voda se hnala rozpuštěným kmenem bambusu a tekla na suché pole, aby umožnila bohatou úrodu. Tak se stal krásný bambus velkým požehnáním, když byl rozlámán a rozbit.

Při vykopávkách na Velké Moravě byl nalezen kříž, kam naši předkové dali vyřít jasně svědectví výry: „Christos-Fós – Zóé – Níké (Kristus – Světlo – Život – Vítězství). Existují problémy, se kterými si člověk neporadí sám. Je to především zlo, které se chce zmocnit našeho srdce, a smrt. Potřebujeme Spasitele, který to vše vzal na sebe a do toho osobně vstoupil z lásky k nám. Kříž je místo, kde Ježíš zvítězil a dovršil své vítězství nad smrtí a nad zlem. Svou smrtí na kříži a zmrtvýchvstáním nám otevřel cestu k věčnému životu v nebi. Proto křesťané uctívají kříž jako symbol vítězství, symbol života, který nám dává světlo naděje. Dábel je poražený a tak se kříže bojí, protože je to znamení jeho porážky.

Bůh Kristovým vzkříšením ukazuje, že zlo a smrt nemají poslední slovo! Přeji nám všem, aby se na nás naplnila nádherná prosba z velikonoční vigilie Bílé soboty: Ať slavné Kristovo vzkříšení naši tmou ve světlo promění.

P. Tomáš Caha

Zveme Vás...

16. 4. v 15.00 – procesí do polí

6. 5. v 18.00 – večer chval a modlitba za vylití Ducha svatého

7. 5. v 10.00 – slavnost biřmování – oslavuje otec biskup Pavel Konzbul.

8. 5. – pěší pouť do Žarošic (odchod v 8 hodin od fary z Kobylí)

4. 6. v 11.00 – slavnost prvního svatého přijímání

11. 6. v 8.00 – slavnost Božího Těla – průvod kolem kostela

27. 6. v 18.00 – táborák na zakončení školního roku u fary

30. 7. v 10.00 – pouť ke sv. Anně

Procesí do vinohradu za letošní úrodu

V dřívějších dobách naši předkové chodili prosit za úrodu do polí a vinohradů. Uvědomovali si, že „bez Božího požehnání marné lidské namáhání.“ Lide byli závislí na tom, co se urodilo. Proto vás chceme všechny pozvat (zvláště vinaře) **v neděli 16. 4. v 15.00 na procesí do vinohradu**, kdy budeme prosit Boha dárce všeho dobra za letošní úrodu a aby také požehnal vaši práci ve vinohradu.

Informace o farnostech Bořetice, Kobylí a Vrbice na

www.bokovka.info

Mary's Meal – i vy se můžete zapojit do projektu řešení hladu ve světě

Na projektu Mary's Meal (Mariino jídlo) mě fascinuje jeho jednoduchost, která funguje. Dítě přijde do školy a dostane tam najíst. Tím je myšleno jedno prosté jídlo denně (obilninová kaše nebo rýže se zeleninou). Ale pro tyto děti jsou to hotové hody. Bydlí totiž v zemích, kde je nouze o jídlo a lidé často i několik dní musí hladovět...

Zakladatel této organizace Magnus MacFarlane-Barrow se do různých charitativních projektů zapojuje od svého mládí a na projektu Mary's Meal uplatnil své předchozí zkušenosti – je třeba, aby „potřebným“ byla zachována důstojnost, je nutné, aby tito vyvíjeli úsilí a aby je dary „posouvaly“ dále (a nestaly se na nich závislí). Celý projekt může dlouhodobě a efektivně fungovat, pouze tehdy, pokud si ho „přivlastní“ místní komunita. Proto si škola (v chudých oblastech světa), která se do projektu Mary's Meal chce zapojit, musí nejdříve vytvořit vlastní projekt – zajistit místo, kde se jídlo bude vařit, síť dobrovolníků, kteří se o vaření jídla postarají... a Mary's Meal zajistí

dodávky surovin (tedy pokud je škola do tohoto projektu vybrána). Suroviny se navíc nakupují v dané oblasti (zemi) – snižuje to cenu a podporuje místní ekonomiku.

Další naprosto šokující věc je cena každodenního jídla pro jedno dítě na celý školní rok – pouhých 550 Kč. Zdá se vám to málo? Mně ano.

V současné době Mary's Meal sytí každý den 2 429 182 dětí (děti různých náboženství v několika zemích Afriky, Jižní Ameriky a Asie).

Každý z nás se může zapojit – ať už zasláním peněžního daru, zapojením se mezi dobrovolníky nebo třeba v „batůžkovém projektu“ (ale o tom více v příštím zpravodaji).

Pokud vás to zaujalo, doporučuji se podívat na webové stránky www.marysmeal.cz

Soňa Čejková

NOVINKY Z KRAVIHORSKÉ KRAJINKY

Vinaři staví mrakodrapy

Když si projdete sklepní uličky pod Kraví horou, budete překvapeni tím, co se tam dnes staví. Tato sklepní kolonie dříve s krásnou vinařskou architekturou je dnes ničena stavbami nevhodnými do tohoto prostoru. Stavební komise a stavební úřad tam povolují až třípatrové stavby včetně sídla prezidenta a vlády. V roce 2012 jsem absolvoval šestidenní kurz průvodců po sklepních uličkách zakončený zkouškou a certifikací. Tři dny z toho byly v Rakousku. Tam jsme navštívili několik nádherně udržovaných sklepních uliček, kterých je tam více než 1 000, a které mají vždy svého certifikovaného průvodce. Jižní Morava byla až do roku 1945 kulturně, hospodářsky i jazykově spřízněna s regionem Vainviertel, kde je jedna ze sklepních uliček dlouhá 1,6 km. Všechny sklepní uličky jsou chráněny zákony a udržovány v původním stavu. U nás došlo zejména za minulého režimu v 60. letech k devastujícím přestavbám a likvidaci některých sklepů. Já sám jsem tehdy postavil lisovnu nevhodnou mezi staré stavby a mám již od arch. Krumla projekt na její přestavbu. Jeden z průvodců nám řekl „U nás v Rakousku řešíme neustále jak udržet přestavby v mezích původní stavební tradice a vkusu. Pro vinařské uličky máme vypracovány regulativy a ten, kdo povoluje nové stavby nebo přestavbu, se jimi musí řídit“.

Centrála cestovního ruchu v Brně přišla v roce 2012 s nápadem certifikace sklepních uliček a navázání spolupráce se sklepními uličkami v Rakousku. Na základě mnoha kritérií byla pro každou vinař-

skou podoblast na jihu Moravy vybrána TOP sklepní ulička: Nový Šaldorf, Pavlov, Bořetice a Nechory v Prušánkách. Byly vyrobeny panely s vinařskou tematikou té které sklepní uličky a tam instalovány. U nás to bylo v sídle vlády a venku před tímto sídlem. Pro každou tuto uličku byly vydány propagační materiály. Dnes jsou již panely jen venku před sídlem a dříve dřevěné rámy panelů nahradil pan Václav Bařina rámy kovovými z umělecké kovařiny. Co se stalo s panely ve sklepech, nevím. Dnes však již by asi naše sklepní ulička nesplnila podmínky pro výběr k certifikaci. Nejen vinaři, ale i množství spekulantů skupuje sklepy a přestavuje je na ubytování bez ohledu na původní architekturu, pro kterou byla vybrána jako vzor. Podle posledního orientačního sčítání máme v obci již přes 1 300 lůžek pro turisty. Vinaři provádí přestavby půd lisoven sklepů na ubytování, budují se nové penziony, spekulanti skupují domy v obci a přebudovávají je na penziony, k velké radosti sousedů. Není tu nikdo, kdo by to pohlídal, ani stavební komise, stavební úřad a ani územní plán. Zatím se podařilo zachránit část sklepů spodního „frejdu“ od Vinckova náměstí po sklep exstarosty Surmana. Neustále s hrůzou čekám, kdy někdo tam koupí sklep a přebuduje jej na mrakodrap. Při provádění turistů se touto částí s původní architekturou chlubím jako s naší „Zlatou uličkou“.

Václav Petrásek, emeritní prezident KHR „nafurt“

Kravihorské hlášení I/2023

Od minulého čísla Bořetických listů se ve sklepech vyprázdnilo tuze beček vína, proto přicházíme s reportem, co se událo a co nás čeká.

Prosinec – svařák a zase svařák

Měli jste tu čest spatřit Kravihorce na bořetickém jarmarku, kde kromě svařáku voněly i sumčí hranolky Jendy Hempla.

Pan farář nás poposil, zda bychom okořenili svojí účastí radostnou adventní nedělí. Toto pozvání se samozřejmě neodmítá. Podával se svařák a čaj.

Pro velký úspěch jsme náš kravihorský poklad s exotickým kořením ohráli opět na Štěpána během divadelní taškařice v režii Standy Petráska. Tentokrát menu rozšířil punč pro děti od Lenky Kuchyňkové, který jste si mohli upgradovat do verze pro dospělé finskou vodkou Finlandií, či irskými whiskey Tullamore a Jameson. Nápoje byly k dispozici za dobrovolný příspěvek. Výtěžek putoval na místní farnost.

Za zvuku cimbálové muziky Lašár z Velkých Pavlovic nám 30. prosince bořetický jáhen František Mrázek požehnal mladá vína. Děkujeme hospodyňkám a hospodářům za 37 pomazánek, 3 buchtu a misu chlebičků! Počet osob si autor článku netroufá odhadovat, ale na základě sněženého pečiva v počtu 6 chlebů, 5 vek, 50 rohlíků, 5 sýrových bulek a 1 celozrnný rohlík můžeme konstatovat, že účast byla nadmíru vysoká!

Nejrychleji se snědla tvarůžková pomazánka s červenou cibulkou naloženou ve smetaně. A to byla prosím v největší misce!

Leden – volby prezidenta a vlády

Kravihorské volby proběhly 7. ledna v penzionu pod Kraví horou u Újezdských. Na akci hrála cimbálová muzika mládí z Čejče. Po povolebních jednáních jsou vládní funkce rozděleny takto:

- prezident – Procházka Jaroslav
- předseda vlády – Pilař Karel
- ministr zahraničí – Bukovský Václav
- ministr financí – Kalousek Leopold
- ministr obchodu – Kubík Pavel
- ministr vnitra – Novák Stanislav
- ministr spravedlnosti – Sadílek Ondřej
- ministr životního prostředí a okras republiky – Vala Miloslav
- ministr obrany – Újezdský Radek
- ministr pro digitalizaci – Langer Michal
- ministr vinařství – Sadílek Lukáš
- ministr kvality vína a sklepního hospodářství – Jambor Jakub
- ministr vinohradnictví a permistr viničních hor – Popovský Libor
- ministr košťů a degustací – Novák Michal
- ministr turismu – Herůfek Marek
- ministr kultury, osvěty a propagandy – Vojtěšek Dalibor

Všem členům vlády gratulujeme a přejeme chuť do práce. Standovi Novákovi děkujeme za více než 10 let kormidlování lodi zvané Kravihorská republika a přejeme vše nejlepší v roli ministra vnitra.

Únor – Kravihorský ples

Na Kravihorském plese proběhla inaugurace prezidenta, jímž je Jara Procházka, všemi přezdívaný Špacír. Po svém prvním proslovu, který můžete dohledat na našich facebookových stránkách, předal všem zvoleným ministrům jmenovací dekrety do funkcí.

Na plese byl jako již tradičně otevřený košť vín od spřátelených vinařů s více než 100 vzorky vína.

Kulturní dům byl plný, jak bečky po vinobraní. Sokolka krásně vyhrála, podobně jako Celtic Bořetice, a tombola byla bohatá jak dcera uhlobarona.

Březen – sběr vzorků na košť a hodnocení vín

Bořecký košť je přítelák vinařů. Není to mistrák, jako francouzský Vinalies Internationales, rakouský AWC Vienna, německý Mundus Vini či český Vinum Juvenale.

Duben – velikonoční košť s vínem od americké hvězdy

Samotný košť bude na velikonoční neděli 9. dubna v kulturním domě. Všichni jste srdečně zváni! Na košťě se mimo jiné objeví i víno z vinařství americké herečky Sarah Jessica Parker, známé ze seriálu Sex ve městě. Děkujeme Kravihorské ambasádě sídlící v New Yorku za zprostředkování!

Květen – otevřené sklepy a stánek s kostní dřeví

Spustili jsme předprodej vstupenek na otevřené sklepy 27. května na protálu www.slevyomjesto.cz.

Během otevřených sklepů bude pro účastníky akce možnost zapsat se do registru dárců kostní dřevě. Stánek se poté přesune do Bořetic, kde se můžou zapsat občani z Bořetic a blízkého okolí. Více ve článku „Modré hory jdou na dřev“.

Přejeme příjemné prožití velikonočních svátků, ať vám chutná víno a mějte se rádi. Žijete jen jednou. Ještě jedna novinka – založili jsme účet na rajčeti, tak se můžete podívat na fotky z akcí. Konec hlášení.

Marek Herůfek, ministr turismu

Kapitola I z knihy o Kravihorské republice

Jak to bylo na začátku

Do této první kapitoly připravované knihy o Kravihorské republice přetiskuji zprávu, kterou jsem přednesl na Valné hromadě, na kterou jsem byl pozván Zahrádkáři jako nově zvolený starosta na začátku roku 1991. Zde jsem poměrně dlouze vysvětloval to, jak si představuji můj pohled do budoucna na vinařství, propagaci a práci vinařů. Když jsem skončil, probudil se jeden ze zahrádkářů a ptal se: „Ale kdo to bude dělat, chlapče?“

Protože je u nás množství nových mladých občanů přivdaných, ženatých nebo přistěhovaných, kteří o historii obce a Kravihorské republiky moc neví, a tak je to i u starých občanů, jak jsem to zjistil při inauguraci na posledním plese SSRKH, budu se snažit vinařskou historii naší obce dostat mezi tyto jmenované občany prostřednictvím Bořetických listů i jinak.

Motto: „Vinohrady, vinohrady, dobré víno dáváte“, „Morava krásná zem“...

„Bořetické vinařské slavnosti, den otevřených dveří ve sklepech pro širokou návštěvnickou veřejnost a další akce.

Jedinečné seskupení sklepů pod Kravíma horama v Bořeticích nám mohou závidět i ty nejproslulejší vinařské lokality. Moudrost i předvídatost našich předků ovlivněné i dřívějším jezerem, nám předává nesmírné bohatství lidových i účelových staveb seskupených do zajímavého tvaru, který by v budoucnu naším přičiněním mohl být velikým lákadlem pro návštěvníky. Současný vývoj v naší společnosti nám dává velkou možnost, jak vhodnou propagací rozšířit slávu našich vín do celé republiky, a po navázání kontaktů s vinaři v Rakousku i do zahraničí. Tím by se mohlo také i velmi podpořit i soukromé podnikání v této oblasti. Připravuje se nový vinařský zákon, který bude mít i značný dopad na pěstování a zpracování hroznů směrem k vysoké kvalitě. Některé prognózy předpovídají pokles odbytu vína při zvýšení životních nákladů po připravovaném zdražení základních potravin. To všechno nás musí přinutit udělat něco pro propagaci výsledků naší vinařské práce a udržení odbytu vína se snahou po jeho zvýšení. Po zvážení všech těchto okolností předkládám výboru a členům ZO ČZS v Bořeticích na pořádání „Bořetických vinařských slavností“ ve dvou alternativách.

První alternativa:

- Tuto akci uskutečňovat dvakrát za rok (jednou na hody, jednou za dva měsíce apod.).
- Tuto akci uskutečnit vždy mezi Velikonocemi a květnem a druhou část v období burčádků.
- Zahrádkáři nabídnou seznam vzorků, které budou nabízet při degustaci ve sklepech
- Ze seznamů bude zpracován katalog, který se bude prodávat spolu se skleničkou a určitým množstvím bločků a vstupenkou na přístupech ke sklepům.
- Sklepy uvedené v katalogu budou označeny „víchou“ nebo číslem a podobně
- Bude nutno promyslet finanční spoluúčast Zahrádkářů na akci (po skončení proplatit určité množství bločků nad stanovenou

hranici – hranice rovná se u normální degustace dvě či tři láhve odevzdávané jako vzorek).

- Tržba pořadatelů bude ze vstupného, katalogu, skleniček a bločků.
- Případné prodeje vína ve větším množství ve sklepech bude plně v režii jednotlivých vinařů.
- V každém sklepe je možno prodávat i menší občerstvení v režii vinařů.
- Provádění akcí navrhuji v trvání jednoho nebo dvou dnů.
- Součástí akce by byly koncerty dechových hudeb v areálu sklepů, besed při dechovce (u cimbálu) jako večerní program v KD nebo venku apod.
- Jednotlivé sklepy bude možno doplnit i o posezení před sklepem, pod zeleným a podobně. Fantazii vinařů se meze nebudou klást. Podmínkou bude vysoká kultura prodeje.

Druhá alternativa:

- Udělat normální degustaci vín s vžitým postupem a pokračováním by byla degustace vín ve sklepech podle první varianty.

Technické podmínky:

- Perfektní propagace v tisku, rozhlase a televizi.
- Perfektní pořádek v celém areálu sklepů.
- Perfektní organizační činnost.
- Projednat možnost ubytování části návštěvníků (s občany, JZD a podnikateli).
- Uzavřít s ČSD smlouvu o dopravě návštěvníků.
- Otevřít vinárnu JZD pro stravování návštěvníků.
- Zajistit parkoviště.
- Zajistit jednoduchá WC.
- Zajistit odpočívadla, lavky, stoly apod..
- Koncerty v areálu sklepů.
- Atrakce – výstava starých lisů, nářadí apod. Vyzvat ke spolupráci další organizace (Svazarm, Sokol, myslivce, strany...).
- Na Vinčkově náměstí vybudovat nad nepoužívanou studní roubení s rumpálem a stříškou.
- Požádat lidovce o spolupráci při obnově křížů a zahrádek kolem nich (např. pod kaštany).

Tímto návrhem bych chtěl založit novou tradici, ale navrhuji současně obnovu starých tradic:

Zarážení hory (vypracovat scénáře podle vzpomínek pamětníků), založit mužský pěvecký kroužek (naučit se písničky k zarážení hory, stavění máje, k hodům...), stavění máje, fašank, Velikonoce, hody

Bořetice, leden 1991, Petrásek V., starosta

Našel jsem velkého pomocníka ve Františkovi Šebestovi, který tyto moje nápady pomáhal uskutečňovat. Po jeho smrti to byl Leopold Kalousek a hrstka vinařů, kteří pak stáli u vzniku KHR.

Václav Petrásek

Modré hory jdou na dřeň

Ejchuchů a juchuchů.

Tohle je asi první, co Vás napadne, když pomyslíte na bořetické Kravihory. Oslavy narozenin, svatby, firemní večírky, setkání kamarádů...To všechno tady umíme a děláme. Pije se, slaví se. Ejchuchů a juchuchů.

Život ale není vždy růžový jako rosé z Frankovky. Osud umí být opravdu krutý. A teď nemyslím, když Vám rupne na bečce obrůčka. Něco se může fatálně pokazit. Zdraví. V těle přestane fungovat správně jedna zásadní funkce – krvetvorba. Diagnóza? Leukemie. Co pomůže? Transplantace kostní dřeně.

A teď si představ, že zrovna Ty můžeš někomu zachránit život. Co je víc, než někomu zachránit život? ...přestav si, že je v takové situaci někdo blízky – třeba Tvoje máma. Co bys neudělal pro mámu? Nebo pro Tvé dítě?

Ve Velkých Pavlovicích žije mladý šohaj, Pavlík Lacina, kterému zachránil život dárce kostní dřeně z Německa. Jeho táta Pavel Lacina dělá osvětu o kostní dřeně. Díky jeho iniciativě v kampani „Vinaři jdou na dřeň“ se do registru přihlásily stovky osob. Kampaň pokračuje, můžete se do registru zapsat v sobotu 6. května na májových otevřených sklepech ve Velkých Pavlovicích. S Pavlem vyšel i hezký článek, viz QR kód.

Další možnost zapsat se do registru dárců bude v sobotu 27. května. Tento den probíhají otevřené sklepy pod Kravíma horama. Je to nejnavštěvovanější událost v Bořeticích. Chceme využít potenciálu a poskytnout návštěvníkům možnost zapsat se do registru dárců kostní dřeně. Stánek se poté přesune do Kulturního domu v Bořeticích, a to je možnost pro Vás!

Od 14.00 se budete moci zaregistrovat.

Odběry zajistí Český národní registr dárců dřeně. Patronkou akce bude Sarah Horáková, vicemiss ČR z Velkých Pavlovic, která je v registru dárců zapsaná, a je zároveň ambasadorkou kampaně „Vinaři jdou na dřeň“.

Prosíme všechny lidi dobré vůle, je-li Vám mezi 18 a 35 lety, jste-li zdraví, pojdte se zaregistrovat. V České republice je v registru každý stý občan (114 275 dárců), v Německu je to každý dvacátý. Pojdme trochu Němce dohnat.

Karma je zdarma. Přijď si pro karma body, nebolí to. Díky.

**Marek Herúfek, ministr turismu v Kravihorské republice,
který je v registru dárců kostní dřeně**

ZAPIŠ SE
NĚKOMU
DO ŽIVOTA!

- Je ti 18-35 let?
- Máš váhu nad 50 kg?
- Jsi zdravý, bez závažných onemocnění v minulosti a bez pravidelné medikace?
- Jsi ochotný překonat určité nepohodlí a ztrátu času v zájmu záchrany života druhého člověka?

POKUD ANO, PŘIJĎ SE ZAPSAT DO
ČESKÉHO NÁRODNÍHO REGISTRU DÁRCŮ DŘENĚ...

KDY sobota 27. května, 14.00 - 16.30

KDE Kulturní dům, Bořetice

...A DARUJ ŠANCI NA ŽIVOT! VÍC POTENCIÁLNÍCH
DÁRCŮ V NAŠEM REGISTRU ZNAMENÁ VĚTŠÍ
NADĚJI PRO TĚŽCE NEMOCNÉ PACIENTY.

Děkujeme,
že pomáháte s námi!

Český národní registr
dárců dřeně

www.kostnidren.cz

I TY MŮŽEŠ
DÁT ŠANCI!

V REGISTRU KROK ZA KROKEM

1

Rád/a bych udělal/a dobrý skutek a vím, že úplně nejvíc je darovat **šanci na život** druhému člověku.

Rozhodnu se zapsat do **Českého národního registru dárců dřeně** a rozšířit tak variabilitu registru – čím více zapsaných, tím větší pravděpodobnost, že se najde vhodný dárcce pro úplně každého pacienta!

2

3

Sestřičky mi buď vezmou kapku krve nebo mi vatovou tyčinkou vytřou ústa, zápis tedy vůbec nebolí.

Tím pro mě zápis končí a já na sebe můžu být právem pyšný – právě jsem dal někomu šanci na život!

4

5

Pouze 1 % dobrodinců zapsaných v registru se shoduje s nemocným a stane se skutečným dárcem.

Pokud ale pro nějakého pacienta budu nejvhodnějším dárcem, ozvou se mi pracovníci z registru. **Bát se nemusím** – krvetvorné buňky mohou darovat dvěma způsoby - buď **klasicky v narkóze z kosti pánevní** nebo pomocí **separátoru**, který mi je vyfiltruje z krve (něco jako darování plazmy).

6

HRAVÉ OKÉNKO

Rubrika pro děti

Věděli jste, že v Norsku o Velikonocích rádi čtou napínavé příběhy? Nebo že v Německu kutálejí vajíčka a věší je na stromy? Pojdme se seznámit s velikonočními svátky a tradicemi v cicích zemích.

Jiné země, jiné tradice

V každé zemi mají různé zvyky, a to jak vánoční, tak i velikonoční.

Velikonoce jsou tady! Na zdraví a hezké svátky. Kamarádi, Kamarádky!

VELKÁ BRITÁNIE

V Británii se nechodí s pomlázkou a ani nezdobí vejce. Ale za to hledají čokoládové vajíčka, které na zahradě ukryl Velikonoční zajíček. Zajímavou tradicí je závod žlutých gumových kachniček. Všechny najednou hodí do řeky a kačenka, která doplave do cíle jako první, vyhrává.

Angličanky rády nosí klobouky. Na Velikonoční mši chtěly mít vždy novou ozdobu na hlavu a z toho vznikl

hezký zvyk. Ve školách konají soutěže o nejhezčí velikonoční klobouky. Děti předvádějí papírové klobouky, které samy vyrobily. Jsou krásné, veselé, polepené papírovými kytkami, zajíčky, kuřátky a ovocem.

Zkuste si ve škole či školce také uspořádat takovou velikonoční kloboukovou módní přehlídku!

ITÁLIE, ŠPANĚLSKO A ŘECKO

Oslavy Velikonoc v Jižních zemích jsou veselé a všichni si je s radostí užívají. Ve městech pořádají průvody, ulice jsou plné lidí, bouchají ohňostroje a hodně se hoduje. Nejdůležitějším dnem je Velikonoční neděle, kdy se po návratu z kostela vaří oběd o několika chodech. Pečou i dort ve tvaru holubičky. Během Velikonoc lidé chodí v procesích se svíčkami směřující do kostelů na bohoslužby kde poslouchají pašije.

MEXIKO

Mexické Velikonoce jsou hlavně obrovské oslavy. Přípravy trvají dlouho a dlouho trvají i svátky - celé dva týdny. Nejenže si lidé připomínají Ježíše Krista, ale během Velikonoc se projevují také zvyky původních indiánských obyvatel. Oslavy připomínají karneval - tančí se, zpívá, pořádají se velké průvody.

A jak slavíte Velikonoce vy doma?

Kateřina Sadílková

SPORT

Pojďme fandit...

2023 jaro – hřiště pro domácí utkání

měsíc	den	hřiště Bořetice	hřiště Kobylí	hřiště Vrbice	
4.	neděle	9	10.00 přípravky Bořetice/Kobylí – Vranovice	10.00 starší žáci Kobylí/Bořetice – Velké Němčice	
			13.45 mladší žáci Kobylí/Bořetice – Mikulov		
			16.00 dorost Kobylí/Bořetice – Hroznová Lhota		
			16.30 muži Bořetice – Mikulov	16.30 muži Kobylí – Velké Němčice	14.15 muži B Kobylí/Vrbice – Velký Dvůr
	sobota	22	14.15 mladší žáci Kobylí/Bořetice – Starovice		
	neděle	23	10.00 přípravky Bořetice/Kobylí – Velké Pavlovice		
13.00 dorost Kobylí/Bořetice – Dubňany			14.15 muži Kobylí – Uherčice		
			16.30 muži B Kobylí/Vrbice – Dolní Dunajovice		
neděle	30	10.00 starší žáci Kobylí/Bořetice – Velké Bílovice			
		16.30 muži Bořetice – Křepice			
5.	neděle	7	13.30 dorost Kobylí/Bořetice – Mikulov		
				15.00 muži Kobylí – Starovice	17.00 muži B Kobylí/Vrbice – Bavyry
	neděle	14	10.00 přípravky Bořetice/Kobylí – Velké Němčice		
			17.00 muži Bořetice – Charvátská N. V.		
				17.00 mladší žáci Kobylí/Bořetice – Brumovice	
	neděle	21		9.00 turnaj Žijeme hrou turnaj přípravek	
			14.30 dorost Kobylí/Bořetice – Dambořice		
			17.00 muži Kobylí – Hustopeče	15.00 muži B Kobylí/Vrbice – Klentnice	
neděle	28	10.00 přípravky Bořetice/Kobylí – Vlasatice		10.00 starší žáci Kobylí/Bořetice – Mikulov	
		17.00 muži Bořetice – Moravský Žižkov			
			17.00 mladší žáci Kobylí/Bořetice – Velké Bílovice		
6.	neděle	4	15.00 muži Kobylí – Šitbořice		
			17.00 muži B Kobylí/Vrbice – Perná		
	sobota	10	14.30 dorost Kobylí/Bořetice – Krumvíř		
			17.00 muži Bořetice – Nosislav		
					10.00 starší žáci Kobylí/Bořetice – Charvátská N.V.
středa	21		Modrohorský turnaj ZŠ		
sobota	24		Kobylí Cup 2023 turnaj starších přípravek		

Zimní (ne)dělání ve fotbale sdruženého družstva mládeže Kobylí/Bořetice

Jarní sezóna nezadržitelně odstartuje, naše mládež bude křížovat zelené plochy fotbalových hřišť, pilně trénovat a hrát jarní sezónu svých soutěží. Veškeré přípravy vrcholí a s jarem vše nabírá obrátky. Řeklo by se, že v zimním období fotbalisti zahálí a odpočívají, jenže opak je pravdou. Tohle mělo do odpočinku opravdu daleko. Dovolte mi „vypíchnou“ několik aktivit, které jsme mimo pravidelných tréninkových procesů absolvovali.

Přípravky

Nejmenší děti z fotbalové školičky, neboli také „minipřípravky,“ pilně trénovaly v zimním období v kobylské Sokolovně. V rámci zápasového boje se však naše mini přišla ukázat do tělocvičny Základní školy, kde sehrála tři přátelské „přespolní“ utkání s dětmi ze sousedních Brumovic.

Pro naše přípravky (mladší i starší), jsme uspořádali halové turnaje ve Velkých Pavlovicích.

Výsledková listina z turnajů přípravek pořádaných TJ Sokol Kobylí

Halové turnaje 14.–15. ledna 2023	Halové turnaje 4.–5. února 2023
Starší příprava U11	Starší příprava U11
1. Bořetice/Kobylí	1. TJ Spartak Hluk
2. FC Pálava Mikulov	2. TJ Družstevník Sobotiště
3. TJ Sokol Popice	3. SK Újezd u Brna
4. TJ Velké Bílovice	4. TJ Sokol Šitbořice
5. TJ Sokol Šitbořice	5. Bořetice/Kobylí
6. SK Újezd u Brna	6. FKM Podluží
7. SK Krumvíř	7. TJ Spartak Slavíkovice
8. TJ Sokol Lanžhot	8. Aligators Brumovice
Mladší příprava U9	Mladší příprava U9
1. FC Sparta Brno	1. TJ Spartak Hluk
2. FC Pálava Mikulov	2. FKM Podluží
3. TJ Moravan Lednice	3. TJ Slavoj Velké Pavlovce
4. Bořetice/Kobylí	4. SK Újezd u Brna
5. FC Hustopeče	5. TJ Sokol Šitbořice
6. TJ Velké Bílovice	6. Bořetice/Kobylí
	7. TJ Sokol Dambořice

Obě přípravky odehrály také turnaje OFS ve Valticích, kde se sice nepočítají výsledky, ale přípravky Bořetice/Kobylí patřily k těm nejlepším z účastníků. Mladší z přípravek pak sehrála turnaje v Hustopečích a několik přátelských utkání.

Žáci

Obě žákovská družstva se účastnila halové ligy mládeže ve Valticích, kde obě odehrála celkem šest turnajů. Jelikož se turnaje účastní většinou družstva z vyšších soutěží, kobylsko-bořetičtí fotbalisté si zde udělali dobré jméno. Mladší úspěšně vybojovali na konci skvělou bronzovou příčku a starší žáci skončili na čtvrtém místě.

Také pro mladší žáky jsme organizovali turnaj ve sportovní hale ve Velkých Pavlovicích.

Výsledková listina z turnaje mladších žáků pořádaných TJ Sokol Kobylí:

Halový turnaj 25. února 2023
Mladší žáci U13
1. SC OMV Neusiedl/Zaya
2. TJ Spartak Slavíkovice
3. SK Krumvíř
4. Velké Pavlovce/Rakvice
5. Kobylí/Bořetice
6. SK Prace
7. Aligators Brumovice
8. FC Miroslav

Turnaje, které jsme pořádali v zimních termínech ve Velkých Pavlovicích, byly pro všechny zúčastněné mladé sportovce dobrým fotbalovým vyžitím. Pro nás zase další zkušenost z projektů zaměřených na mládež. Turnajů se účastnilo v pěti herních dnech celkem 400 hráčů. Organizační tým, kde rozhodčí Karel Landa z Brna, Adam Kadlec a Ondra Šišma odřídili vždy celý denní herní plán, o zvukovou atmosféru se nám postaral pan Ivan Podešva, občerstvení zařídily Jana Huslíková a Jana Soukopová, všem jmenovaným patří velký dík. Ten také patří Základní škole ve Velkých Pavlovicích; vlastně všem školám, které umožňují uspořádat podobné aktivity a nebrání se spolupráci se sportovními organizacemi.

Dorost

Naši dorostenci se účastnili Zimní ligy pořádanou OFS Břeclav, kde skončili na druhém místě. Na umělé trávě odehrál tři utkání:

Kobylí/Bořetice- Charvatská N.V. 3 : 0

Mikulov- Kobylí/Bořetice 1 : 2

Kobylí/Bořetice-Velké Pavlovce 1 : 1

Všem družstvům přeji hodně úspěchů v nové sezóně a věřím, že si naši mladí fotbalisté povedou skvěle. Všechny vás zvu na fotbalové hřiště ať už v Kobylí, Bořeticích či na Vrbici. Přijďte si užít jarních dnů a podpořit naše fotbalisty...

Turnaj U9

Turnaj U9

Turnaj mladších žáků v Kobylí

Halový turnaj mladších žáků

Turnaj U11

Turnaj přípravek

Oceňovali jsme oddílové sportovce

Projekt sdružených fotbalových družstev mládeže Kobylí/Bořetice funguje již čtvrtým rokem (sezónou) a aktuálně pracuje se 110 dětmi rozdělenými do sedmi věkových kategorií. Ocenění udělujeme ve spolupráci s obcemi Kobylí a Bořetice, které také zajistily věcné ceny. Hráči jsou nominováni na základě doporučení trenérů v každé kategorii. Vyhlášení nejlepších oddílových sportovců letos proběhlo v Kobylí na Sportovním plese.

Kategorie fotbalová školička

Mathias Langer

Ocenění udělená -v této kategorii jsou spíše příslibem do let budoucích. Mathias má pět let a rád hraje s číslem 10 podle svého vzoru Messiho. Pravidelně navštěvuje tréninky, kde vyniká svojí dravostí a pohybovými dovednostmi. Nebojí se jít do souboje s protihráčem a má předpoklady pro další fotbalový vývoj. A je statečný, protože jako první si šel na plese neochvějně přes celý sál, pro udělenou cenu.

Kategorie příprava U7

Matyáš Dufek

Vyhodnocení nejlepší střelec v družstvu mladší přípravy, který nastřílel v rámci týmu 60 % gólů za podzimní sezónu. Tento svůj střelecký instinkt podědil nejspíš po tatkově a zařadil se tak k nejlepším kanonýrům bořetického „Celtiku“.

Kategorie mladší příprava U9

Mikuláš Langer

Mikuláš je v mladší přípravce prvním rokem a už je velkou oporou družstva v defenzivě i směrem dopředu. Za poslední půlrok, jak říkají trenéři, získal díky své pili a cílevědomosti velký progres. V podzimní části sezóny vynechal minimum tréninků a svědomitě se účastnil všech utkání, za což trenéři děkují také rodičům.

Kategorie starší příprava U11

Marek Buchta

Pro Marka je jednoduchá charakteristika: „snaha, šikovnost, bojovnost.“ Jedná se o univerzálního hráče, který se nebojí jít do žádného souboje. Marek je také střelec branek, kterého nikdo pro jeho ra-

dot z gólu určitě nepřehlédne, znamená zdvižená pěst. Marek je pravděpodobně i fotbalový výzkumník, už si totiž chtěl vyzkoušet, zatrénovat bez kopaček a věcí na trénink.

Kategorie mladší žáci U13

Jan Herzán

Aktuální kapitán družstva mladších žáků, který je v týmu služebně nejdéle sloužící a nejzkušenější. Honza hraje křídlo, v podzimní části zaznamenal 10 gólů a patří k největším oporám svého družstva, kde zanechává nezapomenutelnou stopu, protože svou povahou je přátelský, skromný a spolehlivý, trenéři si tak pochvalují práci s ním.

Kategorie starší žáci U15

Nicolas Dávid

Nejmenovaný i jmenovaný vůdce smečky starších žáků, univerzální hráč, který svými výkony a vystoupením dokáže strhnout tým, dokáže spoluhráče pokárat, ale i pochválit. Pokárat žel dokáže i rozhodčího. Nicolas patří k velkým talentům a snad toto ocenění bude další motivací na sobě pracovat. Aktivně působí i v družstvech dorostu, kde se v žádném případě neztratí.

Kategorie dorost U19

Filip Vala

Výkonný obránce družstva dorostu působící na pozicích stopera a levého beka. „Peky“ jde příkladem v poctivosti na trénincích a je na něm vidět velký fotbalový posun. V zápasech je spolehlivý a týmový. Ve své podstatě velmi skromný a pokorný kluk, který přes občasné zdravotní bolístky patří k nedílné součásti družstva dorostu. Na bolístky jsme si už zvykli, není totiž asi chvíle, kdy by Filipa nic nebolelo.

Ceny našim fotbalistům předal osobně předseda TJ Sokol Kobylí Radek Kovář. Mladým fotbalistům přísluší velká gratulace a já věřím, že budou na sobě pilně pracovat, trénovat a zažívat další sportovní úspěchy. No a velký dík závěrem patří všem trenérům, kteří se o své svěřence skvěle starají s nepřehlédnutelným vkladem svého osobního času.

Kulturní komise obce Bořetice ve spolupráci
s místními spolky zve všechny malé kamarády na

DEN DĚTÍ!

Sobota 3. června od 15.00.
Potkáme se spolu na fotbalovém hřišti.

SOUTĚŽE, ZÁBAVA, ZÁŽITKY A OBČERSTVENÍ
ZAJIŠTĚNO!

Beton VP

**DODÁVKA A ČERPÁNÍ BETONOVÝCH SMĚSÍ,
ZÁKLADOVÉ DESKY NA KLÍČ**

www.betonvp.cz

telefon: +420 737 137 123 | email: info@betonvp.cz

VELKÉ PAVLOVICE

KULTURNÍ KOMISE
OBCE BOŘETICE
ZVE VŠECHNY NA

PÁLENÍ ČARODĚJNIC!

NEDĚLE 30. DUBNA OD 15.00
RASOVNA POD KOSTELEM

KOUZELNÉ HRY A ZAČAROVANÉ OBČERSTVENÍ
NEZAPOMEŇTE SI S SEBOU VZÍT SVÁ KOŠTATA A POTKANY

SLUŽBY:

- Prodloužení řas
- Lash&Brow lift

KDE MĚ NAJDETE:

- Náměstí Osvoboditelů 336,
691 02 Velké Bílovice
(parkoviště a vchod do salonu najdete ze zadní strany budovy)

Objednávky přijímám po telefonické domluvě,
e-mailem a na sociálních sítích.

- Tel. Číslo: +420 723 933 162
- E-mail: sdamborska@seznam.cz

- sabi_rasy
- Sabi Řasy

 křivka
fotovoltaické
systémy

MODERNÍ
FOTOVOLTAICKÉ SYSTÉMY

DOBÍJECÍ STANICE
PRO ELEKTROMOBILY

VČETNĚ VYŘÍZENÍ DOTACÍ

 +420 702 505 767
 krivka@fvkrivka.cz

www.fvkrivka.cz

Hledáte nadstandardní realitní služby?

POZEMKY

DOMY

BYTY

SKLEPY

Zajistím pro Vás
bezpečný prodej Vaší nemovitosti

Videoprohlídka

Homestaging

3D sken

Vizualizace

JRS real

Jihomoravská
realitní skupina

Jan Vystoupil
makler@janvystoupil.cz
www.janvystoupil.cz
+420 774 999 016

OBEČNÍ POPLATKY V KOSTCE

POPLATEK ZA OBEČNÍ SYSTÉM ODPADOVÉHO HOSPODÁŘSTVÍ (TZV. POPLATEK ZA POPELNICE NEBO POPLATEK ZA ODPADY)

Kdo je mj. povinen poplatek platit?

- Osoba přihlášená v obci – občan s trvalým pobytem, cizinec s povoleným trvalým pobytem, cizinec s přechodným pobytem delším než 3 měsíce.
- Vlastník nemovité věci (rodinného domu, bytu, objektu pro rekreaci) na území obce, ve které není přihlášená žádná osoba.

Do kdy se platí?

- Do 30. dubna příslušného kalendářního roku (tzn. např. poplatek za rok 2023 se platí do 30. dubna 2023).

Je někdo od poplatku osvobozen?

- Např. děti do 5,99 let, a dále např. osoba, která je poplatníkem tohoto poplatku za nemovitost v jiné obci a má v této jiné obci bydliště.

Kolik se platí?
700 Kč za osobu
a kalendářní rok.

POPLATEK Z POBYTU

Je někdo od poplatku osvobozen?
Např. osoby do 18 let, nevidomé osoby.

Kdo je mj. povinen poplatek platit?

- Osoba, která není v obci přihlášená (typicky turista), jejíž pobyt je za úplaty a trvá nejvýše 60 po sobě jdoucích kalendářních dnů u jednoho poskytovatele.
- ALE poplatek je povinen vybírat a za osoby popsané výše obci odvádět poskytovatel úplatného pobytu (tedy ubytovatel).

Kolik se platí?

- 15 Kč za osobu a každý započatý den pobytu (s výjimkou dne počátku pobytu). POZOR, od 1. 7. 2023 dochází k navýšení poplatku na 20 Kč.

Do kdy se platí?

- Do 30. dubna následujícího kalendářního roku (tzn. např. za rok 2022 se platí do 30. dubna 2023). POZOR, od 1. 7. 2023 se platí za I. pololetí do 31. 7. příslušného roku, za II. pololetí do 31. 1. následujícího roku.

OBEČNÍ POPLATKY V KOSTCE

POPLATEK ZA UŽÍVÁNÍ VEŘEJNÉHO PROSTRANSTVÍ

Kdo je povinen poplatek platit?

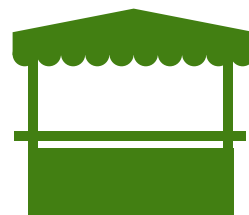
- Fyzické i právnické osoby, které užívají veřejné prostranství způsobem uvedeným ve vyhlášce, např. umístění dočasných staveb a zařízení sloužících pro poskytování prodeje a služeb, pro umístění stavebních nebo reklamních zařízení, vyhrazení trvalého parkovacího místa a užívání tohoto prostranství pro kulturní, sportovní a reklamní akce

Kolik se platí?

- 5–10 Kč za m², lze platit i roční paušální platbu, konkrétní sazby uvedeny ve vyhlášce.

Do kdy se platí?

- při užívání veřejného prostranství po dobu kratší 7 dnů nejpozději v den zahájení užívání,
- při užívání veřejného prostranství po dobu 7 dnů nebo delší nejpozději do 7 dnů od zahájení užívání,
- roční paušál je splatný do 30. listopadu příslušného kalendářního roku (tzn. např. roční paušál za rok 2023 je splatný do 30. 11. 2023).

Je někdo od poplatku osvobozen?

Např. držitel ZTP/P za vyhrazení parkovacího místa, pronájem veřejného prostranství na akce, jejichž celý výtěžek je odveden na charitativní a veřejně prospěšné účely, církevní obřady, sportovní a kulturní akce bez vstupného.

POPLATKY ZA VYUŽÍVÁNÍ VODOVODU VE VLASTNICTVÍ OBCE (PRO TRAŤ KRAVÍ HORA, ZAHRANIČÍ, HLINÍKY)

Je někdo od poplatku osvobozen?
Ne.

Kdo je povinen poplatek platit?

- Fyzické i právnické osoby, které užívají vodovod ve vlastnictví obce, a to na základě přihlášky odsouhlasené obcí (typicky majitelé sklepů pod Kraví horou)

Kolik se platí?

- Sazba za 1 m³ schválená zastupitelstvem, aktuální sazba činí 66 Kč vč. DPH za 1 m³.

Do kdy se platí?

- Do 30. dubna následujícího roku (tzn. např. poplatek za vodu za rok 2022 je třeba uhradit do 30. 4. 2023).

POPLATEK ZE PSŮ

Kdo je mj. povinen poplatek platit?

- Držitel psa, a to za psa staršího 3 měsíců.

Do kdy se platí?

- Do 30. května příslušného kalendářního roku (tzn. např. za rok 2023 se platí do 30. května 2023).

Je někdo od poplatku osvobozen?

- Např. nevidomé osoby, osoby provádějící výcvik psů určených k doprovodu nevidomých osob.

Kolik se platí?
100 Kč
za každého psa.

Jak se poplatky platí?

- hotově nebo kartou na OÚ v úředních hodinách
  - pondělí 7.00–11.00 hodin, 12.00–17.00 hodin
  - středa 7.00–11.00 hodin, 12.00–18.00 hodin
- bankovním převodem na účet 5124651/0100 (Komerční banka, a. s.)
  - variabilní symbol – číslo popisné domu
  - do poznámky pro příjemce – identifikovat placený poplatek/poplatky a plátce (např. Nováková, 3 osoby poplatek za popelnice + poplatek za 1 psa).

**Velikonoční
VÝSTAVA VÍN
BOŘETICE**

**9. dubna 2023
9.00-19.00 sál KD Bořetice**

PROGRAM
9.00 h zahájení
11.00 h předávání cen vítězům
Degustační překvapení z vinařství Sarah Jessica Parker ze Sexu ve Městě
13.00-19.00 h cimbálová muzika Klaret
Hodnocení vín 2. dubna 2023 od 10.00 h v kulturním sále v Bořeticích

Vážený srdečně zveme

Tato akce je podpořena Vinařským fondem.

Tip na výlet

Ke sv. přijímání přistoupí v červnu tři chlapi

Společný zájezd našich farností na poutní místa do východních Čech se uskuteční v pondělí ve státní svátek 1. 5. 2023 po trase poutní místo **Neratov** s návštěvou kostela Nanebevzetí Panny Marie se skleněnou střechou. Kostel, který dostal druhou šanci. Úžasné místo, které nemá obdoby.

Druhým naším zastavením bude poutní areál **Hora Matky Boží v Dolní Hedeči**. Monumentální barokní klášter s kostelem Nanebevzetí Panny Marie, ambity, kaplí Svatých schodů, pramenem, hřbitovem a poutním domem na Mariánském kopci nad městem Králíky.

Odjezd je stanovený na 5.00 z Kobyly u Patrie, 5.10 z Vrbsice u kulturního domu a 5.20 z Bořetic z autobusové zastávky..

Cena za autobus 500 Kč. Možný společný oběd v Králíkách. Předpokládáný návrat v 19 hod. **Přihlášky přijímá Lena Bukovská, tel. 731 286 026**

Fotogalerie

Zaspívali jsme si v rámci akce Česko zpívá koledy, foto J. Michna

Žehnání vína a košť pomazánek ukončily kulturní rok 2022, foto M. Herůfek

Děkujeme všem občanům za příspěvky do Tříkrálové sbírky, foto J. Michna

V lednu proběhly prezidentské volby, foto K. Michnová

Bořetice hostily soutěž v uzlování, reprezentovali i naši mladí hasiči, foto Mladí hasiči

Bořetické listy č. 1/2023

Periodický tisk územního samosprávného celku. Vychází nepravidelně. Vydává Obec Bořetice, IČO: 283037. Registrováno MK ČR E 11 764.
Redakční rada: František Petrásek, Lenka Bukovská, Ivana Macháčová, Lenka Grůzová, Václav Petrásek, Klára Otáhalová, Lucie Dufková, Jiří Michna
Příspěvky a náměty posílejte na e-mail: webbořetice@seznam.cz. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky krátit.
Výtisk zdarma. Neprošlo jazykovou úpravou. Datum příští uzávěrky: červen 2023.
Grafická úprava: Mirek Chudík. Tisk: Graweb s.r.o.